

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลการวิจัยได้มาจากเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม และการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ จำนวนทั้งสิ้น 36 ราย การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงนำเสนอเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

การจัดตั้งคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เริ่มมีการดำเนินการอย่างเป็นทางการใน พ.ศ. 2555 โดย กิ่งพร ทองใบและคณะ (2559; หน้า 29-30) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ไว้ว่า

ในวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 กลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรมได้ประชุมร่วมกับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นอีก 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อเสนอแนวทางการจัดตั้งคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ขึ้น ที่ประชุมได้เลือก นายสมศักดิ์ ศรีสุกรวณิชย์ ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นประธานคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์คนแรก ซึ่งได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย Vision 2020 ไว้ดังนี้ (ftiweb.off.fti.or.th/demo/6101)

1. เพื่อส่งเสริมให้เกิด geographical cluster

- ส่งเสริมให้มีพื้นที่สำหรับการสร้างคลัสเตอร์ โดยรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ต้น กลาง และ ปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อแบ่งปันความรู้และเชื่อมโยงกันได้สะดวกมากขึ้น

2. การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนและการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ R&D

- สร้าง pilot plant เพื่อใช้พัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพ และมีความหลากหลายมากขึ้น
- ยกเว้นกำแพงภาษีสำหรับผู้ประกอบการโดยเฉพาะเพื่อการนำเข้าวัตถุดิบ
- พัฒนาศูนย์รวบรวมข้อมูลที่สามารถให้ความรู้ และคำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการในกลุ่มคลัสเตอร์

ต่าง ๆ

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับศักยภาพของบุคลากรไทย

3. จัด trade showแสดงสินค้าระดับคลัสเตอร์

- จัดงานแสดงสินค้าระดับคลัสเตอร์แทนการแยกกลุ่มระดับอุตสาหกรรมย่อย
- สนับสนุนให้มีการประยุกต์ และผสมผสานของสินค้าภายในกลุ่มคลัสเตอร์

การจัดตั้งคลัสเตอร์ธุรกิจของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดเป็นการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาคลัสเตอร์ที่สภาอุตสาหกรรมฯ แต่งตั้งขึ้นจากคณะกรรมการบริหารสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในสายอุตสาหกรรม ซึ่งตามโครงสร้างการดำเนินงานของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมจังหวัด 74 แห่ง (ไม่นับรวมกรุงเทพมหานครและปริมณฑล) และกลุ่มอุตสาหกรรมจำนวน 45 กลุ่ม ทั้งนี้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้กลุ่มอุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มกันเป็นคลัสเตอร์ โดยในปัจจุบันสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมี 12 คลัสเตอร์ หนึ่งจำนวนกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ในปัจจุบันมีเพิ่มเป็น 9 กลุ่มจากเดิมที่มีการรวมตัวกันเพียง 6 กลุ่มอุตสาหกรรม ทำให้คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์มีลักษณะซับซ้อน เนื่องจากการรวมกลุ่มของกลุ่มอุตสาหกรรมทั้งตามโซ่อุปทาน (Supply Chain) และอุตสาหกรรมอื่นที่มีความเกี่ยวข้องทางการตลาด

หัวใจของการดำเนินงานของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คือ สมาชิก หลังจากที่มีการยกฐานะขึ้นจากสมาคมอุตสาหกรรมไทย (ที่ดำเนินการตั้งแต่ 13 พฤศจิกายน 2510) เป็นสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นองค์การไม่แสวงหากำไรภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐที่ต้องการพัฒนาสถาบันธุรกิจภาคเอกชนของไทย ให้แข็งแกร่งจะทำให้กลไกพัฒนาในภาคอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง สามารถประสานกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและพิทักษ์ผลประโยชน์ของชาติในวงการเศรษฐกิจทั่วโลก วิสัยทัศน์ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คือ “เป็นแกนกลางเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพของอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของไทยให้ยั่งยืน” สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภท คือ

1. ประเภทสามัญ ได้แก่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เป็นนิติบุคคล และประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งรวมถึง สมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม
2. ประเภทสมทบ ได้แก่ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลใด ๆ ที่ไม่ใช่โรงงานอุตสาหกรรมหรือ สมาคมการค้า

สมาชิกของสภาอุตสาหกรรมฯ จะต้องสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการจัดแบ่งไว้ หรือสมัครเป็นสมาชิกอุตสาหกรรมจังหวัดที่กระจายอยู่ในภูมิภาค โดยมีสภาอุตสาหกรรมฯ เป็นแกนกลางเชื่อมโยงกลไกความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมต่าง ๆ ผู้ประกอบการด้วยกันเอง รวมไปถึงตัวผู้บริโภคและผู้ประกอบการอื่น ๆ โดยมีคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่อยู่คราวละ 2 ปี มาจากการเลือกตั้งจำนวน 2 ใน 3 ของคณะกรรมการทั้งหมด และ 1 ใน 3 เป็นการเลือกตั้งจากกลุ่มอุตสาหกรรมและสภาอุตสาหกรรมจังหวัดต่าง ๆ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดนโยบายและบริหารงานของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประสานกับภาครัฐและต่างประเทศ วัตถุประสงค์คือพัฒนาอุตสาหกรรมไทย

สภาอุตสาหกรรมเป็นนิติบุคคลมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ในพระราชบัญญัติอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดังนี้

1. เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมภาคเอกชนในการประสานนโยบายและดำเนินการกับรัฐ
2. ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรม
3. ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรม
4. ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา วิจัย อบรม เผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรม
5. ตรวจสอบสินค้า ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดหรือใบรับรองคุณภาพสินค้า
6. ให้คำปรึกษาและเสนอแนะแก่รัฐบาล เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม
7. ส่งเสริมนักอุตสาหกรรมและเป็นแหล่งกลางสำหรับนักอุตสาหกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อ

ประโยชน์ต่อวงการอุตสาหกรรม

8. ควบคุมดูแลให้สมาชิกปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรม
9. ปฏิบัติกิจการอื่น ๆ ตามกฎหมายกำหนด

บทบาทที่ทุกระดับเชื่อถือ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้รับการยอมรับทั่วไป ในฐานะตัวแทนภาคอุตสาหกรรม ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาล ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยมี บทบาทที่สำคัญดังนี้

ร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือ กรอ. ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ตลอดจนรัฐบาลได้วางใจให้มีผู้แทน ส.อ.ท. ในคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานต่าง ๆ ในหน่วยงานราชการ จึงมีส่วนร่วมดูแล ส่งเสริมและวางแผน รวมทั้งนำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขที่สอดคล้องเหมาะสม ต่อภาครัฐบาล อันจะนำสู่การกำหนดนโยบาย หรือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ และเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจโดยรวมทุกภูมิภาคของประเทศ

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีฐานะเท่าเทียมและประสานงานกับ องค์กรภาคธุรกิจเอกชนด้านอุตสาหกรรม ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จึงสามารถเจรจาต่อรองเพื่อผลประโยชน์ด้านอุตสาหกรรมของประเทศไทย และเป็นแกนกลาง ประสานให้เกิดความร่วมมือที่จะส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและร่วมพัฒนาธุรกิจ การค้า การลงทุน ตลอดจนปกป้องสิทธิ และความยุติธรรมที่สมาชิกและภาคอุตสาหกรรมพึงได้รับอย่างเต็มภาคภูมิทั้งในระดับประเทศ และระดับสากล ได้รับมอบอำนาจจากภาครัฐให้มีศักดิ์และสิทธิ์ที่จะสอดส่องตรวจตราดูแล ตลอดจนให้การรับรองสมาชิกและ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั่วไป เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและ กฎหมายที่กำหนด (<https://www.fti.or.th/2016/thai/ftiaboutfti.aspx>)

คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ในปัจจุบัน พ.ศ. 2562 ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรม 9 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิก แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 กลุ่มอุตสาหกรรมและจำนวนสมาชิกในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์

กลุ่ม	สามัญนิติบุคคล (สน.)	สามัญสมาคมการค้า (สส.)	สหพันธนิติบุคคล (ทน.)	สหทบบุคคล ธรรมดา (ทบ.)	รวม
เครื่องนุ่งห่ม	52	-	6	-	58
สิ่งทอ	53	-	10	-	63
หัตถอุตสาหกรรม	40	-	10	3	53
เครื่องสำอาง	52	-	46	1	99
อัญมณีและเครื่องประดับ	42	2	31	1	76
รองเท้า	26	1	5	-	32
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	25	-	14	-	39
หนังและผลิตภัณฑ์หนัง	36	2	7	-	45
ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และ สุขภาพ	45	-	18	1	64
รวม	371	5	147	6	529

ที่มา: http://ftimember.off.fti.or.th/_layouts/membersearch/memberAllIndusTH.aspx, 2562

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นได้ว่าจำนวนสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆจะมีจำนวน 529 ราย ซึ่งนับได้ว่ามีจำนวนไม่มากนัก เมื่อเทียบกับจำนวนอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในประเทศไทย ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแล้ว จึงจะสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมได้ เมื่อเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรม จะถูกจัดให้เป็นสมาชิกของคลัสเตอร์ตามที่คณะกรรมการพัฒนาคลัสเตอร์จัดแบ่งประเภทไว้ ข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรมแต่ละกลุ่มจะกำหนดสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก และกำหนดการประชุมใหญ่ปีละครั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ โดยคณะกรรมการกลุ่มเป็นผู้เรียกประชุมและแจ้งเป็นหนังสือให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงเวลาและวาระการประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน การประชุมใหญ่เช่นนี้เรียกว่า ประชุมสามัญ การประชุมใหญ่คราวอื่นนอกเหนือจากการประชุมใหญ่ เรียกว่า การประชุมวิสามัญ กิจกรรมที่จะกระทำในที่ประชุมสามัญ คือ 1) รับรองรายงานการประชุมครั้งก่อน 2) รับรองรายงานประจำปีแสดงผลงานของกลุ่มในปีที่ผ่านมา 3) พิจารณานุมัติตั้งบุคคลและบัญชีรายได้และรายจ่าย 4) เลือกตั้งคณะกรรมการกลุ่ม ซึ่งครบกำหนดตามวาระ (ถ้ามี) 5) เลือกตั้งผู้สอบบัญชี และ 6) เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี) ในการประชุมใหญ่ทุกรอบ ตัวแทนที่มีอำนาจเต็มของสมาชิกกลุ่มจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเข้าร่วมประชุมแทน หรือออกเสียงลงคะแนนแทนหาได้ไม่ สำหรับสมาชิกที่ได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการกลุ่ม มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี กรรมการกลุ่มที่ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วจะรับเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่งอีกก็ได้ ทั้งนี้เว้นแต่ตำแหน่งประธานกลุ่มจะดำรงตำแหน่งประธานกลุ่มติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

คณะกรรมการกลุ่มมีหน้าที่วางนโยบายดำเนินงานของกลุ่ม ภายใต้ขอบเขตหน้าที่และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม รวมทั้งรับผิดชอบในความผิดต่าง ๆ ตามนิติกรรมสัญญาและกฎหมายที่กลุ่มถ้าผูกพันแยกต่างหากจากสาขา รวมทั้งให้มีอำนาจออกระเบียบในเรื่องอันใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการของกลุ่ม การประชุมคณะกรรมการกลุ่มให้เน้นไปตามที่คณะกรรมการกลุ่มเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งทุกสามเดือน

จากข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรมข้างต้น จะเห็นว่าคำว่า กิจการ ของกลุ่มอุตสาหกรรม หรือกิจการของคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้มีการระบุถึงนั้น หมายถึง กิจกรรม นั้นเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมาชิกของกลุ่มอุตสาหกรรมต้องมีอำนาจหน้าที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน กล่าวคือ สมาชิกทั่วไปอาจเข้าร่วมประชุมสามัญหรือวิสามัญได้ (ปีละครั้ง) และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่กลุ่มอุตสาหกรรมจัดให้มีขึ้นได้ ส่วนสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการกลุ่มต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่กลุ่มอุตสาหกรรมจัดให้มีขึ้นได้ ส่วนสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งเป็น คณะกรรมการกลุ่มต้องเข้าร่วมประชุมสามัญ และร่วมประชุมคณะกรรมการกลุ่มตามที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น

กิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรมโดยทั่วไป ปรากฏในหน้าเว็บไซต์ของกลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กิจกรรมฝึกอบรม สัมมนา และกิจกรรมที่คณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมได้กำหนดขึ้น เช่น กิจกรรมการจัดแสดงสินค้า การจัดนิทรรศการ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานอื่น ๆ จัดขึ้น กิจกรรมของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ที่สำคัญในปี 2562 ที่ปรากฏใน <http://today.line.me/article> มีดังนี้

ร่วมมือครั้งยิ่งใหญ่ ยกระดับแบรนด์ไทยสู่สากลกับ 9 อุตสาหกรรมแฟชั่นแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สู่พรมแดง daradaily Awards 8

เมื่อวันที่ (12 กุมภาพันธ์ 2562) ที่ผ่านมา โดยกลุ่มแฟชั่นแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ของทางสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ได้ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และภาคเอกชน ได้จัดงาน “อะเมซิง ไทยแลนด์ แบรินด์ เมด อิน ไทยแลนด์ แอท ไอคอนสยาม” (Amazing THAILAND Brand Made in Thailand at ICONSIAM) เพื่อรวมชิ้นงานมาสเตอร์พีซของ 9 อุตสาหกรรมแฟชั่นแฟชั่นในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ เพื่อสนับสนุนนโยบายให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอัญมณีและเครื่องประดับของโลก, เสริมสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้ากลุ่มแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ให้เป็นที่รู้จักในตลาดโลกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างการรับรู้และต่อยอดในหลักการ “Thailand Country Brand Image of Fashion & Lifestyle” ทั้งนี้ยังเป็นการร่วมมือกับ บริษัท ดาราเดลี จำกัด ในการจัดงาน daradaily Awards ครั้งที่ 8 ประจำปี 2562 อีกด้วย โดย “คุณสุรียน ศรีอรทัยกุล” ประธานคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ของทางสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า สืบเนื่องจากในตอนนี้เป็นประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีในสภาอุตสาหกรรมโดยจะมี 9 กลุ่มด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นสิ่งทอง เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า เครื่องหนัง อาหาร หัตถกรรม และในส่วนของเครื่องสำอางอัญมณี เพราะฉะนั้นเราต้องการที่จะผลักดันส่งออกสินค้าให้ทั่วโลก เป็นเม็ดเงินรายได้เกือบ 65% เราต้องการให้ทุกท่านมีแบรนด์เป็นของตัวเอง และสิ่งสำคัญเราต้องการให้คนทั่วโลกรับรู้ ถ้ามาเที่ยวเมืองไทยต้องพบสยามเมืองยิ้ม มารับประทานอาหารอร่อยๆ และยังสามารถมาได้สินค้าต่าง ๆ นานา ซึ่งเป็นของคนไทยทำเอง เลยเกิดความร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรม และที่สำคัญภาคสื่อมวลชนในพันธมิตรของ

เราก็คือ “ดาราดेलี่” ทั้งนี้ “ดร.นภัสนันท์ พรรณนิภา” ประธานกรรมการ บริษัท ดาราดेलี่ จำกัด กล่าวว่า ต้องขอขอบคุณสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ที่ให้โอกาสทาง “ดาราดेलี่” ที่ได้ร่วมทำงานเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญอีกหน้าหนึ่งของประเทศไทย ในการสร้างสรรค์ทำให้แบรนด์ไทยก้าวไกลให้ไปสู่เวทีโลก ในฐานะ “ดาราดेलี่” เป็นสื่อบันทึงสื่อกลางที่จะให้ทุกคนได้รับรู้ ซึ่งในวันที่ 12 มิถุนายน นี้ ทางเราจะมีจัดงาน daradaily Awards ครั้งที่ 8 ประจำปี 2562 ขึ้น ซึ่งวันนั้นทุกอย่างจะมีความยิ่งใหญ่อลังการมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เมื่อทั้งสองงานมาเจอกันที่ใจกลางสยาม จากแฟชั่นเดินแบบชุดแบรนด์ไทยจากงาน “อะเมซิง ไทยแลนด์ แบรินด์ เมด อิน ไทยแลนด์ แอท ไอคอนสยาม” (Amazing THAILAND Brand Made in Thailand at ICONSIAM) ร่วมเดินเปิดพรมแดงพร้อมเหล่าดาราดาวที่มาร่วมงาน เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าไทยให้ดังไกลสู่ระดับสากลยิ่งกว่าเดิม อีกทั้งยังเป็นการผลักดันประเทศไทยให้เป็นเมืองของการท่องเที่ยว และติดอันดับด้านการท่องเที่ยวของโลก ซึ่งในทุกปีเราจะติดอยู่ในอันดับ 1 ใน 5 มาตลอด และมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาในประเทศไทย จึงมีความยินดีที่ร่วมโปรโมทผลักดันแบรนด์ไทยสู่กลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาตินั่นเอง

ในวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2562 thaipost.net ได้เสนอข่าวเรื่อง “The Longest Runway” ท็อปแฟชั่นสุดยาว เหนิดฉายระยะทาง 8.9 กม” โดยระบุว่า เมื่อวันที่ 12 มิ.ย.ที่ผ่านมา กลุ่มคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และภาคเอกชน ได้สร้างปรากฏการณ์สุดยิ่งใหญ่แห่งปีกับงาน “The Longest Runway” (เดอะ ลองเกสท์ รันเวย์) ภายใต้ธีม “คันทรี อิมเมจ” เพื่อนำเสนอเรื่องราวความสำเร็จ ความภาคภูมิใจในอุตสาหกรรมแฟชั่นไลฟ์สไตล์ของผู้ประกอบการไทยกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ความยิ่งใหญ่ของ The Longest Runway หรือรันเวย์ของการเดินแบบที่ยาวถึง 8.9 กิโลเมตร รันเวย์ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย เกิดขึ้นภายใต้โครงการ amazing Thailand Brand Made in Thailand ซึ่งได้ระดมทัพนางแบบนายแบบกว่า 200 ชีวิต มาร่วมกันสร้างปรากฏการณ์ครั้งสำคัญ สวมใส่เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ จากแบรนด์ไทยใน 9 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมรองเท้า เครื่องหนัง สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม หัตถอุตสาหกรรม เครื่องสำอาง อัญมณี เครื่องมือแพทย์ หัตถกรรมและเครื่องนุ่งห่ม จุดเริ่มต้น “รันเวย์” อยู่ที่ริเวอร์ พาร์ค ไอคอนสยาม จากนั้นเดินทางไปสยามพารากอน ด้วยวิธีโดยสารเรือสำราญเจ้าพระยาครุยส์ กับเรือท่องเที่ยว Hop on Hop off Boat 4U บริษัท เจ้าพระยา ริเวอร์ लाईน จำกัด จากท่าเรือไอคอนสยาม เพื่อขึ้นรถไฟฟ้า BTS ไปสยามพารากอน และส่วนหนึ่งโดยสารรถบัสใจเอ๋อท์ ซิตี้ทัวร์ “Hop-On Hop-Off” ของ “สยามฮอป”

สุพันธุ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นคลัสเตอร์ที่เน้นการผลิตสินค้าภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า รวมถึงการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทย ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการผลิต และการค้าอัญมณีและเครื่องประดับโลก เรามีช่างฝีมือที่มีคุณภาพสูง มีความเชี่ยวชาญ ทั้งในการเจียรไน การออกแบบและการผลิตเครื่องประดับแบรนด์ไทยและแบรนด์ระดับโลก ในส่วนของอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องหนัง รองเท้า หัตถกรรมอุตสาหกรรม ก็มีการเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน มีการใช้

ผลิตผลทางการเกษตรมาเป็นองค์ประกอบ การผลิตวัตถุดิบต้นทางเช่น ด้าย ที่ใช้ทอเป็นผ้าฝ้าย ซึ่งเป็นวัตถุดิบตั้งต้นของเครื่องนุ่งห่ม เป็นองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์หนังรองเท้า สินค้าหัตถอุตสาหกรรมหรือแผ่นหนัง ที่เป็นวัตถุดิบตั้งต้นหลักของผลิตภัณฑ์หนัง รองเท้าของประดับตกแต่ง ฯลฯ ก็มีการใช้ผลิตผลทางการเกษตรมาเป็นองค์ประกอบเช่นเดียวกัน ส่วนกลุ่มเครื่องสำอางค์ เสริมอาหาร เครื่องมือแพทย์ ก็มีการผลิตที่เน้นการใช้ผลิตผลทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้สมุนไพรไทยที่มีคุณสมบัติและมีประสิทธิภาพสูง โดยในรอบ 2-3 ปีที่ผ่านมา สภาอุตสาหกรรมฯ ได้ขับเคลื่อนนโยบาย Made in Thailand เพื่อส่งเสริมให้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตภายในประเทศ

สุรียณ ศรีอรทัยกุล ประธานคัลสเตอร์แพชั่น และไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในฐานะประธานการจัดงานฯ เผยว่า ตนได้รับการไว้วางใจจากทั้ง 9 กลุ่มอุตสาหกรรมให้เป็นประธานกลุ่มคัลสเตอร์ ซึ่งเราต้องการแสดงศักยภาพของคนไทยให้ทั่วโลกได้รู้จัก เพราะใน 9 อุตสาหกรรม รวมๆ แล้วก็เกือบ 20% ของ GDP ประเทศ เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างงานให้คนมากกว่า 4 ล้านคน และการจะทำให้เกิดกลุ่มเป้าหมายใหม่ๆ ให้หันมาสนใจสินค้าไทยนั้น ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันนำเสนอผ่านมุมมองต่าง ๆ เพื่อให้ภาคการผลิตนี้อยู่กับประเทศไทยอย่างมั่นคง อย่างกันทำร้ายเวย์ครั้งนี้ก็เป็นการเสนอมุมมองใหม่ ๆ

สุพันธ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า “ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีแบรนด์สินค้าแฟชั่นไทยได้รับการยอมรับและเป็นที่รู้จักในต่างประเทศ ทำให้รสนิยมการบริโภคสินค้าแฟชั่นได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมโลกตะวันออกมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดงาน Amazing Thailand Brand Made in Thailand at ICONSIAM เป็นการแสดงศักยภาพของสินค้าแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ของ 9 กลุ่มอุตสาหกรรม ภายใต้คัลสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเป็นการตอกย้ำความเป็นศูนย์กลางของฐานการผลิตสินค้าแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งภายใต้แผนงานโครงการ “Made in Thailand” ที่สภาอุตสาหกรรมฯ พยายามจะยกระดับให้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อทำให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้คนไทยเกิดภาคภูมิใจในสินค้าไทย และผู้บริโภคต่างประเทศมีความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย รวมทั้งสร้างเครือข่ายของผู้บริโภคและผู้ผลิตให้เกิดการพัฒนาตลาดของสินค้าไทยร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าแบบยั่งยืนต่อไปในอนาคตด้วย

สุรียณ ศรีอรทัยกุล ประธานคัลสเตอร์แพชั่น และไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เผยว่า “นับเป็นความภาคภูมิใจสำหรับผู้ประกอบการไทย เพราะงานนี้สร้างคันทริอิมเมจที่ดีให้ประเทศ โดยจัดยาว 40 วัน (ตั้งแต่วันที่ 12 ก.พ. – 23 มี.ค. 2562) ส่วนบรรยากาศเปิดงานพบกับไฮไลต์ รีเฟล็กซ์ดี๊ ไทย สะท้อนความเป็นไทยและสัญลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่ สร้างมิติงานด้วยการสลักตกแต่งลวดลายอันวิจิตรงดงามประดับพลอยอะเกต พลอยลาปีสลาซูรี พลอยมาลาโคท์ พลอยทับทิม และมุก ตีนตาดิ้นใจกับเรือพระที่นั่งอนันตนาคราช สีเหลืองทองอร่ามบริสุทธิ์ จัดสร้างด้วยเทคนิค แบบต่าง ๆ อันประณีตด้วยฝีมือช่างศิลป์ไทย เพื่อให้ได้เรื่องราวที่มีจิตวิญญาณเป็นรูปธรรมอย่างวิจิตรบรรจง พบกับชิ้นงานมาสเตอร์พีซจากซุเปอร์แบรนด์ อาทิ แบรินด์ Albedo, กระเป๋าแบรนด์ “PAVA” ผลิตจากผ้าไหมมัดหมี่ทอมือที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์, Rochelle แบรินด์เครื่องหนังระเซ่ไฮเอนด์ เครื่องสำอางมิสทิน กกับการเผยโฉม มิสทินไนน์ ทู ไฟว์ ไดมอนด์

อายุบราว ไลน์เนอร์ ดินสอเขียนคิ้วสวยคมดูเหลี่ยมเพชรที่ผ่านการเจียรระไน ฯลฯ พร้อมชมแฟชั่นโชว์จาก 9 กลุ่มอุตสาหกรรมโดยนางแบบ นายแบบชั้นนำ ส่วนโปรเจกต์ต่อไปพร้อมกับพันธมิตรจัดแฟชั่นรันเวย์ยาว ที่สุด 8.9 ก.ม. ในวันพุธที่ 12 มิถุนายน 2562 ระดมทัพนางแบบกว่า 300 ชีวิต เริ่มเดินตั้งแต่ไอคอนสยาม-ขึ้นไปที่ เอสไปสยามพารากอน-สยามเซ็นเตอร์-สยามดิศพ์เวอร์รี่ และกลับมาที่สยามพารากอน

จะเห็นได้ว่างาน Amazing Thailand Brand Made in Thailand at ICONSIAM หรืองาน The Longest Runway นี้เป็นงานที่กลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 9 ในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ร่วมมือกันอย่าง ยิ่งใหญ่โดยมีสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นแกนกลางสนับสนุน มีความร่วมมือจากภาครัฐบาลคือ การ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และภาคเอกชนอื่น ๆ

กิจกรรมของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ปี 2562 ที่สมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 9 กลุ่มเข้าร่วมมี เพียงกิจกรรม “The Longest Runway” เพียงงานเดียว อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์ สไตล์เป็นการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่ซับซ้อน เนื่องจากการรวมกลุ่มแบบ Supply Chain ของกลุ่ม อุตสาหกรรมสายงานอุตสาหกรรมการผลิต ร่วมกับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นที่เป็นแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ทำให้การ กำหนด “ธีม (Theme)” ของกิจกรรมให้มีลักษณะเป็น Common Theme เพื่อให้ผู้ประกอบการที่เป็น สมาชิกจากทุกกลุ่มเข้าร่วมได้ทำได้ยาก อย่างไรก็ตามการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกได้ เห็นช่องทางการรวมตัวแบบทวิภาคี และพหุภาคี ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันต่อไปได้เอง เช่น กลุ่ม อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม เป็นกลุ่มที่สัมพันธ์กันตาม Supply Chain และมีสมาคมสิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่มเป็นแกนในความร่วมมือและมีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอมาโดยตลอด สองกลุ่มนี้ได้มีการ ร่วมมือกัน กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้าเป็นความร่วมมือแบบพหุภาคี ในการจัดกิจกรรมแฟชั่นโชว์ เสื้อผ้าแบรนด์ (สัมภาษณ์ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม, 9 ตุลาคม 2562)

นอกจากกิจกรรมความร่วมมือของกลุ่มอุตสาหกรรมภายในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์แล้ว ยังมี กิจกรรมความร่วมมือของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ กับหน่วยงานอื่น ๆ ภายในสภาอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย เช่น การร่วมมือของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์กับสถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมการผลิต (SMI) และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว) จัดอบรมเชิงลึก การตลาดระหว่างประเทศ หลักสูตร “แนวทางการออกแบบและนำเสนอการขายในตลาดต่างประเทศ” เพื่อ พิจารณาศักยภาพเครือข่ายคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ (www.smi.or.th>ประชาสัมพันธ์)

กิจกรรม พัฒนาศักยภาพ ของเครือข่ายคลัสเตอร์ แฟชั่นและไลฟ์สไตล์

สถาบัน SMI ร่วมกับ สสว. กิจกรรม พัฒนาศักยภาพ ของเครือข่ายคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ หลักสูตร “แนวทางการออกแบบและนำเสนอการขายในตลาดต่างประเทศ” วันที่ 13-15 มกราคม 2559 เวลา 09.00 – 16.30 น. ณ โรงแรมจัสมินซิตี สุขุมวิท กรุงเทพฯ.

****อบรมเชิงลึก ตลาดต่างประเทศ****

กิจกรรม พัฒนาศักยภาพ ของเครือข่ายคลัสเตอร์ แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ โดยเราได้รับเกียรติจาก ผู้เชี่ยวชาญจากประเทศญี่ปุ่น ผู้มากด้วยประสบการณ์ และองค์ความรู้ อาจารย์ JUNYA KITAGAWARA มาให้

ความรู้ในการบรรยาย การตลาดต่างประเทศและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้ง ให้คำปรึกษาเชิงลึก แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรม และรายบริษัท

นอกจาก สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแล้ว หน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้แก่

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สังกัดกระทรวงพาณิชย์
- สำนักปลัดกระทรวงศึกษาฯ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ สังกัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

หน่วยงานเหล่านี้ล้วนมีความร่วมมือกับ คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ตัวอย่างกิจกรรมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐดังกล่าว แสดงดังต่อไปนี้

กสอ. ได้ให้การส่งเสริมคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเครื่องหนังมาอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา 1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน 2) การสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้และงานวิจัย 3) การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหนัง โดยจากการดำเนินงานก่อให้เกิดการต่อยอด 4) การพัฒนานวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เกิดความร่วมมือในระดับโซ่อุปทานที่สามารถบูรณาการ 5) การเชื่อมโยงข้อมูลจากกิจกรรมทางอุตสาหกรรมในทุกระดับ นอกจากนี้ยังได้จัดสรรโครงการเพื่อการเพิ่มขีดความสามารถ

อีกกว่า 10 โครงการ อาทิ โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในรูปแบบคลัสเตอร์ โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ประธานกลุ่มคลัสเตอร์เครื่องหนังไทยกล่าวว่า “การรวมกลุ่มคลัสเตอร์เครื่องหนัง ในปัจจุบันมีผู้ประกอบการเข้าร่วมกว่า 40 ราย ครอบคลุมทุกประเภทผลิตภัณฑ์ สมาชิกได้ร่วมกันพัฒนานวัตกรรมการผลิตร่วมแบ่งปันความรู้ หาวิธีการในการลดราคาต้นทุน พัฒนาฝีมือแรงงาน รวมทั้งกลไกในการเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมาโดยตลอด จากการพัฒนาในด้านดังกล่าวที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับโดยเฉพาะคุณภาพของวัตถุดิบหนัง Exotic และฝีมือในการผลิต แต่ยังคงต้องพัฒนาในด้านการออกแบบอีกมาก สำหรับเป้าหมายของการผลักดันอุตสาหกรรมเครื่องหนังในปี 2560 และในอนาคต ทางกลุ่มมีความมุ่งหวังที่จะให้สินค้าและผลิตภัณฑ์ภายใต้ตราสินค้าไทยสามารถเข้าสู่ตลาดโลกได้มากขึ้น โดยขณะนี้ได้เร่งปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ตราสินค้าช่วยกันเติมเต็มในสิ่งที่วงการเครื่องหนังไทยยังขาด ทั้งยังได้ผลักดันทายาทที่เป็นคนรุ่นใหม่ของผู้ประกอบการภายในกลุ่มเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ อย่างไรก็ตามกลุ่มยังคงต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์และผลักดันการศึกษาดูงานซึ่งเชื่อว่าหากได้รับการส่งเสริมที่ดีอย่างต่อเนื่องก็จะช่วยให้อุตสาหกรรมเครื่องหนังสามารถไปได้ไกลและเป็นที่รู้จักได้ดีกว่านี้แน่นอน”

ในส่วนความร่วมมือกับ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมพบว่า นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เปิดเผยว่า สศอ. ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสู่อนาคตและทางออก

ของอุตสาหกรรมแฟชั่นไทย ที่ประกอบด้วย กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง และ กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ แล้วเห็นว่า การเร่งสร้างความแข็งแกร่งให้กับ 3 กลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นไทยใน ภาวะขาดแคลนแรงงาน และสามารถใช้ประโยชน์จากการเปิดเสรีการค้าอาเซียนได้อย่างเต็มที่ ไทยจะต้อง พัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายของทั้ง 3 อุตสาหกรรมแฟชั่นไทย (Fashion Cluster) เพื่อปฏิรูประบบธุรกิจที่ เน้นความร่วมมือกัน เปลี่ยนคู่แข่งเป็นคู่ค้า พัฒนาลาดอาเซียนที่มีขนาดใหญ่ให้เป็นแรงดึงดูดการค้าจากทั่ว โลกผ่านประเทศไทย เตรียมอุตสาหกรรมแฟชั่นไทยให้มีการสร้างสรรค์ครบวงจร มุ่งสู่การเป็น Trading Nation ตามแนวนโยบายของรัฐ

การรวมกลุ่มเครือข่ายที่เป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมในอนาคตนั้นไม่จำกัดกรอบแต่เพียง รวมกลุ่มการผลิตจากต้นน้ำถึงปลายน้ำเท่านั้น แต่รวมถึงการสร้างเครือข่ายกับธุรกิจเกี่ยวเนื่องด้านการค้าปลีก คำสั่ง การตลาด การท่องเที่ยวจนถึงธุรกิจออกแบบและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง แนะนำแนวทางการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้มแข็งได้ 6 รูปแบบ ตามความเหมาะสมกับตลาดเป้าหมายและระดับของแฟชั่น ได้แก่

1) การรวมกลุ่มด้านการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ (Design and Creative Cluster) เน้น สร้าง Value Creation ผ่านงานออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

2) การรวมกลุ่มด้านการสร้างแบรนด์ (Branding Cluster) เน้นสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจและสร้างความจงรักภักดีต่อแบรนด์ให้กับลูกค้า

3) การรวมกลุ่มด้านการตลาด (Marketing Cluster) เน้นการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความหลากหลาย พัฒนาพื้นที่ตลาด ขยายส่วนแบ่งการตลาด ลดต้นทุนทางการตลาด เสริมสร้างความชัดเจนของตำแหน่งทางการตลาด และการลดต้นทุนโลจิสติกส์

4) การรวมกลุ่มด้านการผลิต (Production Cluster) เน้นบริหารจัดการความเสี่ยง บริหารต้นทุน ร่วมกันแบบ lean supply chain สร้างข้อได้เปรียบของการผลิตที่ตอบสนองตลาดได้รวดเร็ว

5) การรวมกลุ่มด้านวิจัยและพัฒนา (R&D Cluster) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความสามารถในการ แข่งขันระยะยาว พัฒนาทั้งนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมกระบวนการ (Product & Process Innovation) ยกระดับมาตรฐานคุณภาพ และ

6) การรวมกลุ่มด้านการบริการ (Service Cluster) เน้นสร้างประสิทธิภาพของระบบการตอบสนอง ตลาด เชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ การเงิน ภาคการผลิต ภาคบริการและภาครัฐ พร้อมตอบสนองตลาดโลกได้ ครบทุกมิติ

ผู้อำนวยการ สศอ. กล่าวว่า สศอ. ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาและเป้าหมายของแผนพัฒนา การรวมกลุ่มเครือข่ายดังกล่าวเป็น 3 ระยะ โดย 5 ปีแรก จะมุ่งเน้นการเป็นศูนย์รวมการจัดการวัตถุดิบในระดับ ภูมิภาค โดยส่งเสริมคลัสเตอร์การออกแบบ และการผลิตเพื่อลดต้นทุนทั้งระบบ เพิ่มความรวดเร็วในการนำ ผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ ระยะ 10 ปี มุ่งการสร้างเครือข่ายเพื่อการตลาดและ R&D ให้ สมบูรณ์ เพื่อพัฒนาศักยภาพการออกแบบสินค้าแฟชั่น รวมถึงการสร้างสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดความคิด สร้างสรรค์ ระยะยาว 20 ปี มุ่งเน้นพัฒนาแบรนด์ไทยในระดับภูมิภาคและระดับโลก เน้นการสร้างคุณค่าเชิง พื้นที่ ให้การออกแบบแฟชั่นไทยเป็นมาตรฐานอ้างอิง ได้รับความน่าเชื่อถือในระดับสากล

เพื่อทำให้เกิดการเชื่อมโยงคลัสเตอร์เชิงสร้างสรรค์อย่างครบวงจรในทุกมิติและรองรับการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมแฟชั่นของประเทศไทย ควรมีการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่สามารถสนับสนุนทั้งการใช้ความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาในเชิงวิศวกรรมไปควบคู่กัน จึงเสนอให้จัดตั้ง "พื้นที่ทางความคิด (Fashion Idea Space)" ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นศูนย์บ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์สู่การผลิตในเชิงอุตสาหกรรม ลดต้นทุนและความเสี่ยงด้านออกแบบ และ R&D ของ SMEs ช่วยผลักดันการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ในรูปแบบ Design and Development Cluster ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวจะประกอบด้วยเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เครื่องจักรเครื่องมือเพื่อทำต้นแบบที่ทันสมัยพร้อมผู้เชี่ยวชาญ ศูนย์ข้อมูลแนวโน้มแฟชั่น ห้องตัวอย่างวัตถุดิบที่หลากหลายและทันสมัย ศูนย์พัฒนาและทดสอบผลิตภัณฑ์ ต้นแบบ ห้องจัดแสดง ห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่จำเป็น และมีระบบการจัดการแบบมืออาชีพ มีเป้าหมายในการปรับศักยภาพด้านเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้ประกอบการแฟชั่นให้เทียบเท่าสากล และสามารถเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของโลกได้

ทั้งนี้ ที่ผ่านมามีประเทศไทยมีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์มาแล้วในหลายรูปแบบ แต่สำหรับการส่งเสริมกลุ่มคลัสเตอร์แฟชั่นซึ่งมีมูลค่าที่ซับซ้อน และมีผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก จำเป็นต้องมีการวางระบบเพื่อรองรับการรวมตัวอย่างเข้มแข็ง เน้นกลุ่มผู้ประกอบการที่มีเป้าหมายและได้รับประโยชน์ร่วมกัน กำหนดแนวทางการรวมกลุ่มให้มีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสำหรับสมาชิกทุกรายในคลัสเตอร์ รัฐบาลจะส่งเสริมเรื่องโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ดังที่ได้กล่าวแล้วเพื่อให้การรวมกลุ่มเป็นไปได้ง่ายขึ้น แต่ยังคงต้องมีมาตรการร่วมระหว่างรัฐและเอกชนเพื่อให้การบริหารจัดการกลุ่มมีความยั่งยืน เช่น การพัฒนา Cluster Development Agent การจัดหาข้อมูลและจัดการองค์ความรู้ การวางแนวทางการบริหารจัดการกลุ่ม โดยส่งเสริมให้แต่ละคลัสเตอร์มีเอกลักษณ์ของตนเอง และมีทิศทางสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน

ผู้อำนวยการ สศอ. กล่าวเน้นว่า หากภาครัฐและภาคเอกชนสามารถร่วมมือกันในการสนับสนุนการดำเนินงานและจัดสรรงบประมาณได้อย่างต่อเนื่องตามแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่น โดยตั้ง Fashion Idea Space เชื่อมโยงเครือข่ายคลัสเตอร์แฟชั่น พร้อมสามารถดัน Thai Brand แข่งตลาดโลก คาดว่าจะทำให้อุตสาหกรรมแฟชั่นไทยขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 3-4 จากมูลค่าการส่งออกและการบริโภคทั้งภายในประเทศและอาเซียน

กิจกรรมร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรมการค้าระหว่างประเทศในปี 2562 ที่ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คือ “เมื่อวันอังคารที่ 9 กรกฎาคม 2562 คุณอดุลย์ โชตินิสากรณ์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ให้เกียรติเข้าร่วมการประชุมสายงานอุตสาหกรรมครั้งที่ 7 เพื่อชี้แจงประเด็นเรื่องการออกไปรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (C/O) และแนวทางการแก้ไขพร้อมมาตรการป้องกันการสวมสิทธิ์ โดยมีสาระสำคัญดังนี้ 1) ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสวมสิทธิ์ C/O กรมฯ ได้รับแจ้งจาก OLAF (European Anti-Fraud Office) เรื่องการนำเข้าจักรยานไฟฟ้าสวมสิทธิ์เข้ายุโรป จึงขอให้กรมฯ ตรวจสอบใบ C/O ของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า ได้มีการสวมสิทธิ์จริง กรมฯ จึงได้แจ้งข้อมูลให้ OLAF รับทราบ เพื่อเก็บภาษีย้อนหลังและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป 2) การออกไป C/O

ของสภาอุตสาหกรรมฯ จากการตรวจสอบของกรมฯ พบว่าไม่มีการสวมสิทธิ์ (ใบ C/O ที่ออกโดยสภาอุตสาหกรรมฯ เป็นเพียงการยืนยันแหล่งกำเนิดเท่านั้น ไม่สามารถยื่นใช้สิทธิ์อื่น ๆ ได้) เนื่องจากมีระบบคัดกรองที่ดีและมีมาตรฐาน อีกทั้ง สภาอุตสาหกรรมฯ ยังมีระบบการออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าออนไลน์ e-C/O ที่ถูกต้อง เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ แผนงานต่อไป กรมฯ จะเชิญหน่วยงานที่ออกใบรับรอง C/O มาพูดคุยเพื่อหารือแนวทางการแก้ไขและมาตรการการป้องกันอีกครั้ง เพื่อให้มีมาตรฐาน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน”

กิจกรรมของประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการประชุมประธานกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีกำหนดประชุมทุก 2 เดือน มีดังนี้

“เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2562 นายสุพันธุ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้เกียรติเป็นประธานในงาน FTI Chairman Club ครั้งที่ 2 พร้อมด้วย นายเกรียงไกร เชียรกุล รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยภายในงานได้มีการจัดการเสวนา “สงครามการค้ามหาอำนาจเศรษฐกิจโลก(อเมริกา-จีน) สะเทือนโลก สะเทือนไทย โอกาสและอุปสรรคของไทย ณ ห้อง Grand Ballroom 1 โรงแรม แกรนด์ไฮแอท เอราวัณ โดยการเสวนาในครั้งนี้ได้ให้ความเห็นต่อปัญหาของสงครามการค้าระหว่าง 2 ประเทศ นั้น เริ่มมาจาก สหรัฐอเมริกามีความกังวลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน และนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจของจีน ที่เกิดจากการกำลังการผลิตเกินกว่าอุปสงค์ภายในประเทศและวัตถุดิบต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งสงครามการค้าในครั้งนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อปริมาณการค้า และทิศทางการลงทุนทั่วทั้งโลก และส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของ การส่งออก และการขยายตัวของเศรษฐกิจทุกประเทศทั่วโลก ใน การนี้ จึงได้มีการแนะนำแนวทางรวมถึงวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคของไทยที่ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกันใน สงครามการค้าครั้งนี้”

กิจกรรมของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมกับ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ในปี 2562 มีดังนี้

“วันพฤหัสบดีที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 นายสุพันธุ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) และ นายพิศิษฐ์ เสรีวิวัฒนา กรรมการผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ร่วมเป็นสักขีพยานในพิธีลงนามบันทึกข้อตกลง “ความร่วมมือในการส่งเสริมศักยภาพ และสนับสนุนผู้ประกอบการไทย” ระหว่าง ส.อ.ท. และ ธสน. เพื่อร่วมส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการไทยในทุกระดับ ตั้งแต่ SMEs จนถึงผู้ประกอบการรายใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จและสามารถก้าวสู่เวทีการค้าโลกได้อย่างเข้มแข็ง โดย ธสน. จะทำหน้าที่เติมเต็มช่องว่างและเป็นตัวกลางในการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจใหม่ๆ ให้แก่ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะประเทศตลาดใหม่ (New Frontier)

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) เปิดเผยว่า การลงนามบันทึกข้อตกลง “ความร่วมมือในการส่งเสริมศักยภาพและสนับสนุนผู้ประกอบการไทย” ในครั้งนี้ เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ส.อ.ท. ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่าย ส.อ.ท. โดยเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนทั้งรัฐ เอกชน รวมทั้ง เป็นการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย ซึ่งอุตสาหกรรมไทยกว่าร้อยละ 90 เป็น SMEs และมีบางส่วนที่เริ่มขยายตลาดไปยังต่างประเทศแล้ว ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ ส.อ.ท.

ต้องเร่งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs ไทย ทั้งในด้านการผลิต (Productivity) และการดำเนินธุรกิจการค้าเพื่อให้สามารถแข่งขัน ซึ่งความร่วมมือจาก ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) จะช่วยเสริมให้การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการทุกระดับเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

นายพิศิษฐ์ เสรวิวัฒนา กรรมการผู้จัดการ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) กล่าวเสริมว่า ธสน. และ ส.อ.ท. จะร่วมบูรณาการข้อมูลด้านการค้าและการลงทุน การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์หรือบริการ การจัดอบรมส่งเสริมความรู้ให้กับผู้ประกอบการ และการสนับสนุนทางการเงิน ซึ่ง ธสน. ได้เสนอสิทธิประโยชน์พิเศษให้แก่สมาชิกของ ส.อ.ท. ที่ได้รับการแนะนำหรือเข้าร่วมกิจกรรมของ ส.อ.ท. จะได้ลดอัตราดอกเบี้ยปีแรก 0.5% ต่อปี จากอัตราดอกเบี้ยปกติที่ลูกค้าได้รับสำหรับสินเชื่อเพื่อการส่งออกและนำเข้า และสินเชื่อเพื่อการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นการช่วยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากยิ่งขึ้น

นายเกรียงไกร เตียรนุกุล รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า ในภาวะเศรษฐกิจที่มีความผันผวนในปัจจุบันทั้งจากปัจจัยในประเทศและต่างประเทศ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการรับมือและวางแผนในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งข้อมูลด้านการค้าและการลงทุนถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถก้าวข้ามอุปสรรคและทำให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ดังนั้นหลังจากลงนามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ธสน. และ ส.อ.ท. จะมีการประชุมหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแผนงานในการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมศักยภาพ และขยายช่องทางการค้าระหว่างประเทศ และการลงทุนในต่างประเทศแก่ผู้ประกอบการไทยต่อไป”

กิจกรรมการมีส่วนร่วมของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ร่วมกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงพาณิชย์ ในปี 2562 มีดังนี้

“สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ ขอเชิญผู้ประกอบการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (เชียงใหม่, ลำปาง, ลำพูน และแม่ฮ่องสอน) ใน 4 กลุ่มคลัสเตอร์:

1. เครื่องสำอาง สมุนไพร และสปา — Cosmetic, Herb & Spa Cluster
2. สินค้าของใช้ของตกแต่ง — Gift & Lifestyle Cluster
3. เสื้อผ้าและแฟชั่น — Fashion Cluster
4. อาหาร — Food Cluster

สมัครเข้าร่วมกิจกรรม “สร้างเครือข่ายทางการค้า และจับคู่เจรจาธุรกิจการค้า (Lanna Biz Connects)” ภายใต้โครงการพัฒนาผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 สู่การเป็นนักการตลาดสากล

โอกาสเข้าร่วมกิจกรรม Business Matching, รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งออก, รับฟัง Talk สร้างแรงบันดาลใจจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มคลัสเตอร์ และกิจกรรมกลุ่มสุด Challenge ที่จะพาให้คุณเข้าใจถึงผลิตภัณฑ์ของคุณมากยิ่งขึ้น พร้อมสร้าง Networking กับกลุ่มผู้ประกอบการฯ ที่น่าสนใจ”

การร่วมมือของ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กับ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ประชาสัมพันธ์ผ่านหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ฉบับวันที่ 23 สิงหาคม 2562 มีดังนี้

“ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) นายสุพันธุ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) พร้อมคณะผู้บริหารทั้งสองหน่วยงาน ร่วมประชุมความร่วมมือ “การเตรียมอุตสาหกรรมไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ขับเคลื่อน Industry Transformation ด้วย STI” โอกาสนี้ ดร.ชุตินา เอี่ยมโชติชวลิต ผู้ว่าการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) เข้าร่วมการประชุม เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2562 ณ ชั้น 8 ห้องประชุม Passion (802) สภาอุตสาหกรรมฯ

ทั้งนี้ ที่ประชุมมีประเด็นการหารือ ประกอบด้วย

“SMEs Transformation” ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ไทย ก้าวเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้วยกลไกตลาดและทุนสนับสนุนทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม (STI Market & Innovation Fund)

การพัฒนานวัตกรรมชุมชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ (1 สภาอุตสาหกรรมจังหวัด : 1 สถาบันอุดมศึกษา : 1 นวัตกรรมชุมชน) โดยการสร้าง Technology Platform สำหรับอุตสาหกรรมขนาดเล็ก /วิสาหกิจชุมชน/ OTOP และการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเกษตรสู่การเป็น Smart Farming

“BCG Model” การพัฒนาระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ขับเคลื่อนผ่านกลไก SMEs Innovation Consortium ส่งเสริมการสร้าง Sharing Innovation Platform

“Re-skill/Up-Skill” เพื่อยกระดับทักษะความสามารถแรงงานไทย ด้วยการพัฒนา Thailand National Skill Development Program Platform

ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการหารือร่วมกันว่า สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีส่วนสำคัญในการช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ซึ่งที่ผ่านมากระทรวง อว. ได้ดำเนินงานร่วมกับ ส.อ.ท. ในการยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในด้านต่าง ๆ ดังนั้นการหารือในครั้งนี้ เพื่อรับฟังโจทย์ทิศทางการพัฒนาและผลักดันให้เกิดการยกระดับอุตสาหกรรมไทย ให้สามารถปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมถึงข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนนโยบายและแผนงาน ภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีกรอบการขับเคลื่อนภารกิจที่สำคัญของกระทรวงผ่าน 4 แพลตฟอร์มสำคัญ ได้แก่

1. การสร้างคนและองค์ความรู้ โดยรวมหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ผนึกกำลังกันนำไปสู่การตอบโจทย์ประเทศ สร้างระบบนิเวศของการสร้างนักวิจัย เพื่อดึงดูดคนที่มีความสามารถทั้งของไทยและของโลก
2. การขับเคลื่อนองค์ความรู้และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการใช้ศาสตร์ต่าง ๆ เช่น AI, Creative Economy, Sharing Economy
3. การลดความเหลื่อมล้ำ ชัดความยากจน และส่งเสริมงานวิจัยที่ตอบโจทย์สำคัญของประเทศ
4. การตอบโจทย์วิจัยที่เป็นประเด็นท้าทายของประเทศและโลก ด้วย Frontier Research เป็นต้น

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี กล่าวว่า การหารือดังกล่าวถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการทำงานร่วมกันระหว่าง 2 หน่วยงาน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย โดย ส.อ.ท. ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้ ยุทธศาสตร์สำคัญของ ส.อ.ท. 5 ด้าน ได้แก่

1. สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม
2. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันอุตสาหกรรมไทย
3. ยกระดับ SMEs และส่งเสริม Made-in-Thailand
4. เสริมสร้างธรรมาภิบาล ความรับผิดชอบต่อสังคม
5. ยกระดับทักษะ ความรู้และคุณภาพชีวิตทรัพยากรมนุษย์

“...ภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าว ส.อ.ท. ได้มีการนำเสนอแนวทางการส่งเสริมเพื่อกำหนดเป็นกรอบในการดำเนินงานร่วมกัน โดยเน้นการสร้างโอกาสให้ SMEs เข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะแรงงานรองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเป้าหมายสู่การพัฒนาเทคโนโลยีได้เองภายในประเทศ ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยได้ในอนาคต ส.อ.ท. และกระทรวงการอุดมศึกษาฯ จะร่วมกันทำงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อผลักดันนโยบายการขับเคลื่อนให้เกิด Industry Transformation ด้วย วทน. ให้เกิดขึ้นจริงได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป ..” ประธานสภาอุตสาหกรรมฯ กล่าว

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญ ได้ 4 ประเด็นหลัก คือ

1. ประเด็นรูปแบบการมีส่วนร่วมคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 คลัสเตอร์ เป็นรูปแบบการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมตามนโยบายของรัฐบาล โดยมีการรวมกลุ่ม 2 รูปแบบ คือ การรวมกลุ่มภายในโซ่อุปทานเดียวกัน และการรวมกลุ่มละสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เชื่อมโยงทางธุรกิจที่เกี่ยวพันกันได้ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอำนาจการต่อรองมากขึ้น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่แสวงหากำไร ได้รับการยกฐานะขึ้นจากสมาคมอุตสาหกรรมไทย ในปลายปี 2530 ตามพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภท คือ สมาชิกสามัญและสมทบ ซึ่งต้องสมัครเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แล้วสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมตามสมัครใจ เมื่อเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมแล้วจะเป็นสมาชิกคลัสเตอร์ตามที่สภาอุตสาหกรรมฯ จัดแบ่งไว้โดยอัตโนมัติ คลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ประกอบด้วย 9 กลุ่มอุตสาหกรรม เป็นการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงทางธุรกิจ ทำให้คลัสเตอร์มีลักษณะการรวมกลุ่มที่ซับซ้อน เนื่องจากสมาชิกในคลัสเตอร์มีวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกัน

1.2 รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ มีลักษณะเป็นไปตามข้อบังคับของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และมีลักษณะตามหน้าที่ของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมตามที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ ระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์ ขึ้นกับเนื้อหาของกิจกรรมที่

คณะกรรมการบริหารคลัสเตอร์กำหนด โดยกิจกรรมของคลัสเตอร์มีหลายด้าน และมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น

2. ประเด็นสมาชิกของกลุ่มอุตสาหกรรม สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 สมาชิกของกลุ่มอุตสาหกรรม มีสิทธิและหน้าที่ตามข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกลุ่มจัดให้มีการประชุมใหญ่ของกลุ่มปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ โดยคณะกรรมการกลุ่มเป็นผู้เรียกประชุมและแจ้งเป็นหนังสือให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงเวลาและการประชุม การประชุมใหญ่นี้เรียกว่า การประชุมสามัญ ส่วนการประชุมใหญ่คราวอื่นนอกจากนี้เรียกการประชุมใหญ่วิสามัญ ในการประชุมใหญ่สามัญ กิจกรรมที่จะกระทำคือ รับรองรายงานการประชุมครั้งก่อน รับทราบรายงานประจำปี และผลการดำเนินงานของกลุ่มในปีที่แล้วมา พิจารณานุมัติงบประมาณแสดงฐานะทางการเงิน บัญชีรายรับและรายจ่าย เลือกตั้งคณะกรรมการกลุ่มซึ่งครบหรือต้องออกตามวาระ เลือกตั้งผู้ตรวจบัญชี และเรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี) สรุปได้ว่า สมาชิกของกลุ่มมี 2 ประเภท คือ สมาชิกกลุ่มทั่วไป และคณะกรรมการกลุ่ม

2.2 กิจกรรมหรือกิจกรรม ที่กำหนดให้สมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ คือ การเข้าร่วมประชุม ซึ่งวาระการประชุมกำหนดโดยคณะกรรมการกลุ่ม ส่วนกิจกรรมของคลัสเตอร์กำหนดโดย คณะกรรมการคลัสเตอร์

3. ประเด็นเป้าหมายหลักของการดำเนินงานของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 สร้างแบรนด์ของผลิตภัณฑ์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับโลก

3.2 ผลิตสินค้าภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า โดยการออกแบบสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทย

3.3 เป็นศูนย์กลางของฐานการผลิตสินค้าแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ในภูมิภาคอาเซียน และศูนย์กลางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับโลก

3.4 การสร้างรายได้ให้กับประเทศ 20% ของ GDP ของประเทศ และสร้างงาน 4 ล้านคน

4. ประเด็นกิจกรรมการส่งเสริมการตลาดและพัฒนาศักยภาพคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปดังนี้

4.1 คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และภาคเอกชน ได้จัดงาน “อะเมซิ่ง ไทยแลนด์ แบรินด์ เมด อิน ไทยแลนด์ แอท ไอคอนสยาม” (Amazing THAILAND Brand Made in Thailand at ICONSIAM) เพื่อสนับสนุนนโยบายให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอัญมณีและเครื่องประดับของโลก และสร้างการรับรู้ภายใต้หลักการ “Thailand Country Brand Image of Fashion & Lifestyle.”

4.2 คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และภาคเอกชน จัดกิจกรรมงาน “The Longest Runway” (เดอะ ลองเกสท์ รันเวย์) ภายใต้ธีม “คันทรี่ อิมเมจ” เพื่อนำเสนอเรื่องราวความสำเร็จ ความภาคภูมิใจในอุตสาหกรรมแฟชั่นไลฟ์สไตล์ของผู้ประกอบการไทย โดยนางแบบนายแบบกว่า 200 ชีวิต สวมใส่เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ จากแบรนด์ไทยใน 9 กลุ่มอุตสาหกรรม

4.3 คลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ร่วมกับสถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรม การผลิต (SMI) และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว) จัดอบรมเชิงลึกการตลาด ระหว่างประเทศ หลักสูตร “แนวทางการออกแบบและนำเสนอการขายในตลาดต่างประเทศ” เพื่อพิจารณาศักยภาพเครือข่ายคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

คลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ประกอบด้วยกลุ่ม 9 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรม 1) เครื่องนุ่งห่ม 2) สิ่งทอ 3) หัตถอุตสาหกรรม 4) เครื่องสำอาง 5) อัญมณีและเครื่องประดับ 6) รองเท้า 7) ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร 8) หนังสือและผลิตภัณฑ์หนังสือ และ 9) ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 9 กลุ่ม ใช้วิธี สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย (Focus group) คือ ประธานกลุ่มอุตสาหกรรม และคณะกรรมการกลุ่มอีก 3 ท่าน รวมเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม และ 4 ท่านที่ละกลุ่ม แนวทางการสัมภาษณ์มี 8 ประเด็น (ภาคผนวก) ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมแต่ละกลุ่ม มีดังนี้

1. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม ถือเป็นจุดเริ่มต้นของภาคอุตสาหกรรม ของประเทศไทย การเติบโตของอุตสาหกรรมหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีที่มาจากความใกล้ชิดกับการเมืองทำให้การดำเนินธุรกิจอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ง่าย มีการปกป้องสูงยามต้องปะทะกับมาตรฐานใหม่กว่าจะตื่นตัวพัฒนาตัวเองได้ ทำให้อุตสาหกรรมนี้ต้องล้มลุกคลุกคลานหลายรอบก่อนจะกลายเป็นอุตสาหกรรมมูลค่าหลายแสนล้านบาท ก่อเกิดกลุ่มทุนเจ้าสัวร่ำรวยจากกลุ่มธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเป็นแหล่งดึงดูดแรงงานนับล้าน หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้เกิดอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าทดแทนนำเข้า แหล่งยอดนิยมสำหรับเริ่มต้นธุรกิจสิ่งทอและการ์เมนท์ คือ “ย่านพระประแดง” กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ประกอบด้วยกลุ่มเจ้าสัว เชื้อสายจีน และอินเดีย ต่อมาก็ได้ร่วมทุนกับกลุ่มทุนต่างประเทศโดยเฉพาะกลุ่มทุนธุรกิจจากญี่ปุ่น ซึ่งในช่วง ปี 2514-2516 มีการต่อต้านของกลุ่มนักศึกษา ทรนรงค์ให้คนไทยใช้ผ้าดิบ และสินค้าไทย ต่อต้านญี่ปุ่น และสินค้าต่างประเทศ สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย จัดตั้งขึ้นในปี 2516 และดำเนินงานมาจนถึงปัจจุบัน มีสมาชิกประมาณ 300 ราย สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม จัดตั้งขึ้นโดยมติของคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532 มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนกิจการของสมาชิกให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในระหว่างหมู่สมาชิก เพื่อให้กิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มดำเนินไปโดยเรียบร้อย ที่ประชุมกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มจึงเห็นสมควรให้มีข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 เป็นต้นมา (มีการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2553) สมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของกลุ่ม

ผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วยประธานกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่มอีก 3 ท่าน ทุกรายเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยมาก่อน และได้สมัครเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มมาเป็นระยะเวลา 10-20 ปีมาแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องนุ่งห่ม

เป้าหมายของการเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพ และความร่วมมือในหมู่ผู้ประกอบการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับอุตสาหกรรม ให้อุตสาหกรรมมีความเจริญก้าวหน้า เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม กับส่วนราชการ และภาคเอกชนที่เป็นผู้จำหน่ายและผู้บริโภค รวมทั้ง การดำเนินงานประสานนโยบายกับรัฐ

ในด้านความเห็นต่อองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นร่วมกันว่า การมีส่วนร่วมเป็นหน้าที่ของสมาชิกของกลุ่มทุกรายที่สมัครเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่แล้ว ประกอบกับสมาชิกที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มต่างเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยมาก่อน จึงทำให้มีความไว้วางใจ และความผูกพันกันมาก่อนทั้งสิ้น

รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ผู้ให้สัมภาษณ์ขอให้พิจารณาแยกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกสมาชิกทั่วไปของกลุ่ม มีส่วนร่วมในรูปแบบของการเข้าประชุมใหญ่สามัญ เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมและเรื่องตามวาระที่แจ้งปกติ การประชุมใหญ่สามัญกำหนดปีละครั้ง ที่ผ่านมามีจำนวนที่เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญมีประมาณร้อยละ 50-60 ของสมาชิกกลุ่ม อีกรูปแบบหนึ่งคือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกอบรม พัฒนา หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมจัดให้มีขึ้น และประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกเข้าร่วม ส่วนที่สองเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมประจำทุก 2 เดือน และการประชุมใหญ่สามัญ คณะกรรมการกลุ่มต้องเข้าร่วมด้วย รูปแบบการประชุมของคณะกรรมการกลุ่มนั้น กรรมการกลุ่มต้องมีส่วนร่วมทางการบริหาร ตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานของกลุ่ม การดำเนินการกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย การมีส่วนร่วมให้ผลประโยชน์ และการประเมินผลกิจกรรมของกลุ่ม ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มได้ให้ข้อสังเกต เกี่ยวกับ “เนื้อหาของกิจกรรม” รูปแบบการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการกลุ่มขึ้นอยู่กับเนื้อหาของกิจกรรมว่าเน้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของอุตสาหกรรมหรือธุรกิจของสมาชิกมากน้อยเพียงใด หากเนื้อหากิจกรรมมีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสมาชิกมากจะพบว่าอัตราการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการประชุมจะสูง แต่หากกิจกรรมมีเนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการหรือการดำเนินงานของสมาชิก ก็จะมีอัตราการมีส่วนร่วมน้อย

กระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม มีขั้นตอนแตกต่างกันในกลุ่มสมาชิกทั่วไป กับคณะกรรมการกลุ่ม โดยกลุ่มสมาชิกทั่วไปจะเข้ามามีส่วนร่วมดังนี้

1. กรณีประชุมใหญ่สามัญ มีจดหมายแจ้งกำหนดการประชุม สมาชิกเข้าร่วมประชุมตามที่กำหนด
2. กรณีการเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกลุ่มกำหนด ตรวจสอบข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางหน้าเว็บไซต์ของกลุ่ม แล้วเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อมูลประชาสัมพันธ์

ส่วนคณะกรรมการกลุ่ม มีขั้นตอนการเข้าร่วมกิจกรรมโดยมีจดหมายแจ้งกำหนดการประชุมจากเลขานุการกลุ่มตามที่คณะกรรมการกลุ่มกำหนด หรือ เข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆที่เกี่ยวข้องตามที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประชาสัมพันธ์เชิญชวน ผ่านเลขานุการกลุ่ม

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เห็นว่า การมีส่วนร่วมกับคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของกิจกรรมที่คลัสเตอร์กำหนดขึ้น คลัสเตอร์เป็นรูปแบบการรวมกลุ่มตามนโยบายของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานของภาครัฐ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรม คลัสเตอร์กำหนดให้ กลุ่มอุตสาหกรรมรวมกัน และให้ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นคณะกรรมการบริหารคลัสเตอร์ โดยที่ไม่มีงบประมาณให้คลัสเตอร์กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมา จำเป็นอย่างยิ่งที่คลัสเตอร์ จะต้องไปประสานงานกับหน่วยงานที่ได้รับงบประมาณจากรัฐ ได้แก่ กรมส่งเสริม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นต้น การมีส่วนร่วมของกลุ่มอุตสาหกรรมกับคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ วาระปี 2562-2563 โดยมีประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เป็นประธานคลัสเตอร์มีกิจกรรมส่งเสริมสินค้าไทย ร่วมกับคาราเดลี และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และภาคเอกชนอื่น ๆ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มก็มีส่วนร่วมเต็มที่ตามสถานะที่เป็นผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มแบรนด์ไทยที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศภายในขอบเขตที่สมาชิกกลุ่มมี

ส่วนรูปแบบการมีส่วนร่วมกับภาครัฐและเอกชนอื่นภายนอกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นไปตามกรอบที่สภาอุตสาหกรรมฯ เป็นแกนกลางกำหนดกิจกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมก็เข้าร่วมตามเนื้อหา กิจกรรมที่สัมพันธ์ หรือที่สมาชิกสนใจ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นร่วมกันว่าคลัสเตอร์เป็นรูปแบบการจัดรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ที่สมาชิกที่มารวมกลุ่มกันเป็นตัวแทนทางกลุ่มอุตสาหกรรมที่มี จิตอาสา เข้ามาพัฒนาศักยภาพ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของคลัสเตอร์ คลัสเตอร์เองไม่มีเงิน ไม่มีทุน ส่งผลให้ การมีส่วนร่วมมีน้อย ถ้าต้องการให้คลัสเตอร์เข้มแข็ง สามารถสร้างบทบาทตามเป้าหมายและนโยบายรัฐควรให้คลัสเตอร์ คิดกิจกรรม ที่สมาชิกเข้าถึงได้ง่าย สามารถบรรลุเป้าหมายได้จริง

2. กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ

สิ่งทอเป็นปัจจัยการผลิตของเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม จึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์กันในโซ่อุปทาน และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ก็เป็นสมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอได้ถูกจัดตั้งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม สังกัดสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตามมติคณะกรรมการอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2532 และเพื่อให้กิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยที่ประชุม

สมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอจึงพิจารณาเห็นสมควรให้ใช้ข้อบังคับของกลุ่ม มีผลตั้งแต่ 7 กุมภาพันธ์ 2543 เป็นต้นมา วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอมี 12 ประการ เช่นเดียวกับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม สมาชิกและสิทธิหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มเป็นไปตามข้อบังคับ ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553 โดยให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทนข้อความในข้อ 17 เดิม

“ข้อ 17 สมาชิกกลุ่มมีสิทธิดังต่อไปนี้ เว้นแต่กรณีข้อบังคับของกลุ่มกำหนดว่าเป็นสิทธิของสมาชิกประเภทใดโดยเฉพาะ

(1) ร้องเรียนและรับความช่วยเหลือและสงเคราะห์เกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรมจากกลุ่มเท่าที่จะอำนวยความสะดวกได้ตามสมควร ภายในขอบเขตของกฎหมาย ข้อบังคับของสภา และข้อบังคับของกลุ่ม

(2) เข้าร่วมประชุมอภิปรายซักถามและแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของสภาโดยผ่านทางผู้แทนของตน แต่สมาชิกสามัญเท่านั้นที่จะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน โดยผ่านทางผู้แทนของตน

(3) เสนอความคิดเห็นหรือให้คำแนะนำต่อคณะกรรมการในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการและการปฏิบัติงานในหน้าที่ของกลุ่ม หรือนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองของกลุ่ม

(4) สมาชิกสามัญมีสิทธิเสนอชื่อผู้แทนถ้าเป็นคณะกรรมการกลุ่มและออกเสียงลงคะแนน

(5) สมาชิกสามัญมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอเรียกประชุมวิสามัญ

ผลการสัมมนาเชิงลึกประธานกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทออีก 3 ท่าน สรุปได้ดังนี้

เป้าหมายการเป็นสมาชิก ผู้ให้ข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้เห็นว่าวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ เมื่อพิจารณาตามหลักฐานล้วนเป็นสิ่งดีงามที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพึงกระทำเพื่อความเจริญเป็นปึกแผ่นของอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชาติ แต่ในทางปฏิบัติวัตถุประสงค์บางประการ เช่น “(5) เพื่อค้นคว้า เผยแพร่ ส่งเสริมและอบรมวิชาการที่ทันสมัย เพื่อให้อุตสาหกรรมภายในประเทศเจริญก้าวหน้า และสามารถแข่งขันกับผลิตภัณฑ์ของต่างประเทศได้ และ (9) เพื่อส่งเสริมให้มีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมากขึ้น และมีสมรรถภาพสูงขึ้น” เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เป้าหมายที่แท้จริงของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนี้ คือ เพื่อเข้ามาประสานงานกับภาครัฐในการจัดการกับอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานที่รุนแรงมีความสำคัญ เป็นภัยคุกคามที่ล้าพังผู้ประกอบการแต่ละรายไม่สามารถแก้ไขได้เอง และเพื่อแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความเห็นว่า จากเป้าหมายการเป็นสมาชิกดังกล่าวข้างต้น สาเหตุที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับกลุ่มอุตสาหกรรมและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สืบเนื่องมาจากความตระหนักถึง “ภัยคุกคาม” จากสภาพแวดล้อมภายนอกที่อยู่เหนือความสามารถในการควบคุมทางการบริหาร ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแต่ละราย จึงจำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานภาครัฐที่เป็นแกนกลางในการดำเนินงานส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามนโยบายรัฐ จึงเป็นเสมือนองค์การที่เป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการสมัครเข้ามาเป็นสมาชิก เพื่อใช้เป็นกลไกในการแก้ปัญหาของผู้ประกอบการเอง และขณะเดียวกันก็เป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลเองด้วย

รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิก ผู้ให้ข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอมีความคิดเห็นว่าตามข้อบังคับของกลุ่มได้กำหนดรูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกผ่านการประชุม ซึ่งเป็นการประชุมใหญ่สามัญ และการประชุมใหญ่วิสามัญ ซึ่งการประชุมใหญ่สามัญกำหนดไว้อย่างน้อยปีละครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญกำหนดโดยคณะกรรมการกลุ่ม ซึ่งสมาชิกสามัญอาจเรียกร้องให้มีการประชุมวิสามัญได้

ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของสมาชิกอุตสาหกรรมสิ่งทอ ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่สามัญสมาชิกจะได้รับจดหมายเชิญเป็นลายลักษณ์อักษร ให้เข้าร่วมประชุมในวันเวลา และสถานที่ที่กำหนดล่วงหน้าอย่างน้อย 7 วัน แล้วเข้าร่วมประชุมตามที่กำหนด และตามระเบียบวาระที่แจ้ง ในส่วนของสมาชิกกลุ่มที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการกลุ่ม จะได้รับการแจ้งกำหนดวาระการประชุมคณะกรรมการกลุ่ม ซึ่งประมาณ 2 เดือนต่อครั้ง คณะกรรมการกลุ่มจะเลือกประธานกลุ่มและคณะกรรมการกลุ่มจะได้รับมอบหมายตำแหน่ง และหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม การดำเนินงานของกลุ่ม จะให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมให้สมาชิกมีส่วนร่วม กิจกรรมภายในกลุ่มจะเน้นเรื่อง การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การเจรจาการค้าต่างประเทศ เช่น การกำหนดท่าทีกับการค้ากับปากีสถาน เป็นต้น

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ต้องเป็นกิจกรรมที่ 9 กลุ่มอุตสาหกรรมมีความเกี่ยวข้อง ซึ่งคลัสเตอร์มีความซับซ้อนในการรวมกลุ่ม ทำให้กำหนดกิจกรรมได้ยาก ในปี 2562 มีเพียงโครงการเดียว คือ Amazing Thailand Brand Made in Thailand at ICONSIAM ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมการผลิต สาย (ไลน์) ผลิตภัณฑ์ที่จะเข้ากับทีมงานนั้นมีน้อย ทำให้ดูมีบทบาทน้อย

สำหรับการมีส่วนร่วมกับคลัสเตอร์อื่น และสถาบันส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมการผลิต จะมีกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเกี่ยวกับขีดความสามารถของมนุษย์ กิจกรรมร่วมกับ สถาบันน้ำเพื่อความยั่งยืน เป็นต้น ส่วนการมีส่วนร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอมีความสนใจในเรื่อง การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการผลิตสมัยใหม่ การต่อสู้แข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนา War Room ทางเศรษฐกิจเพื่อประสานงานกระทรวงอุตสาหกรรมอยู่

รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกกับภาครัฐและเอกชนอื่นภายนอก กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอมีกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกไม่มากนัก เนื่องจากเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ที่เน้นปัจจัยการผลิตให้กับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า อย่างไรก็ตามกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอก็มีกิจกรรมร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสถาบันการศึกษาในเรื่องการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสิ่งทออยู่บ้าง

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ เห็นว่าระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอกับหน่วยงานทั้งภายในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และภายนอกยังอยู่ในระดับน้อยมาก การที่จะดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ และคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เห็นว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมควรเพิ่มขึ้น เพราะการเป็นคณะกรรมการกลุ่มย่อมมีหน้าที่ใ้มน้ำวजूใจให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

3. กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) จัดพิธีสถาปนาจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหารขึ้น เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559 โดยกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวถือเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมลำดับที่ 45 ภายใต้ สภาอุตสาหกรรมฯ มีผู้ประกอบการในธุรกิจผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร กว่า 1,000 ราย ร้อยละ 90 เป็นผู้ประกอบการรายกลางและรายย่อย มีเพียงร้อยละ 10 ที่เป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ครองส่วนแบ่งตลาดในประเทศจำนวนมาก โดยมีช่องทางจำหน่ายที่สำคัญ ได้แก่ การขายตรงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80 และร้านค้าปลีกมีสัดส่วนร้อยละ 20 ในปี 2561 ภาพรวมของอุตสาหกรรมเสริมความงามของไทย มีมูลค่าสูงถึง 3 แสนล้านบาท มีอัตราการเติบโตปีละประมาณ 10% แบ่งเป็น เครื่องสำอาง ประมาณ 200,000 ล้านบาท และผลิตภัณฑ์อาหารเสริม 100,000 ล้านบาท

แต่ปัญหาที่กลุ่มอุตสาหกรรมฯ ประสบอยู่ คือ 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดูแลและตรวจสอบไม่เพียงพอ ส่งผลให้โรงงานผลิตอาหารเสริมที่ไม่ได้มาตรฐานมีมากถึง 11,000 กว่าโรงงาน ขณะที่โรงงานที่ถูกต้องมีเพียง 1,000 โรงงาน ส่วนใหญ่รับจ้างผลิตเกือบ 100% รวมแบรนด์ที่รับจ้างผลิตมีมากถึง 3,000-5,000 แบรนด์ ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออก 2) การอิมพอร์ตของตลาดสหรัฐอเมริกา จึงเกิดการแข่งขันทางราคาและคุณภาพทำให้ผู้ประกอบการรายใหญ่ได้เปรียบผู้ประกอบการรายเล็กมาก 3) การนำสารหรือตัวยาที่ไม่ได้รับอนุญาตผสมเข้าไปในผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์แสดงผลเร็ว ยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าขาดความควบคุมจะส่งกระทบและขาดความน่าเชื่อถือในวงกว้าง

สำหรับแนวโน้มกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมีทิศทางพัฒนาอย่างรวดเร็วในอนาคต ผู้บริโภคจะเข้ามามีส่วนร่วมในการปรุงแต่งผลิตภัณฑ์ตามรสชาติที่ตนเองต้องการแทนที่จะใช้สูตรสำเร็จที่มีการพัฒนาของเจ้าของผลิตภัณฑ์

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกประธานกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมเสริมอาหารอีก 3 ท่านสรุปได้ดังนี้

เป้าหมายการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ให้เหตุผลถึงวัตถุประสงค์ที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกเพราะต้องการให้สมาชิกสามารถแข่งขันในตลาด และหาโอกาสทางธุรกิจ เนื่องการเติบโตอย่างรวดเร็วของตลาดเสริมอาหารทำให้ผู้ประกอบการจำนวนมากเกิดขึ้นทั้งจากภายในประเทศ และมาจากต่างประเทศ และมีแนวโน้มเน้นการขายแบบปริมาณ และใช้ราคาเป็นกลยุทธ์หลักในการแข่งขัน

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นทั้ง 3 ประเด็นได้แก่ ความไว้วางใจกัน ความผูกพัน และการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะ การมีส่วนร่วมเหล่าสมาชิกต้องมีความไว้วางใจกันอย่างแท้จริงระหว่างสมาชิกด้วยกันทำให้การดำเนินกิจกรรมของกลุ่มฯ มีความราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการสร้างความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้น อีกทั้งต้องเป้าหมายต้องชัดเจน และสนับสนุนให้สมาชิกต้องมีส่วนร่วม เพื่อทำให้เกิดการขับเคลื่อนคลัสเตอร์ไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม ผู้ให้ข้อมูลเสนอถึงมุมมองใน 2 มุม คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการกลุ่มฯ จะร่วมกันตัดสินใจในประเด็นต่างเพื่อเกื้อประโยชน์ให้กลุ่ม และมุมมองการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ. เน้นให้สมาชิกทุกรายควรจะเข้ามามีส่วนรวมในทุกกิจกรรมที่มีการจัดขึ้นของกลุ่มหรือคลัสเตอร์

ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วม ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า ทางคลัสเตอร์จะเชิญคณะกรรมการกลุ่มฯ เข้าประชุมเพื่อชี้แจงแจ้งให้ทราบและขอความร่วมมือในการทำกิจกรรม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้กระจายข่าวสารให้สมาชิกในกลุ่มฯ ได้รับรู้ข้อมูลอย่างถูกต้อง และชักชวนเข้ามาร่วมกิจกรรมกับกลุ่มฯ

รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบใดกับคลัสเตอร์แพชชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า สมาชิก และคณะกรรมการกลุ่มฯ จะเข้าร่วมในกิจกรรม และการประชุมตามที่คลัสเตอร์กำหนด และสมาชิกหรือกรรมการบางรายจะปฏิบัติหน้าที่ตามที่คลัสเตอร์มอบหมาย

การมีส่วนร่วมหรือประสานกับหน่วยงานภายนอก ผู้ให้ข้อมูล อธิบายว่ากลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมีการประสานงานและร่วมมือกับ ภาครัฐ เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และภาคเอกชน เช่น ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารพาณิชย์

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก ในส่วนภาครัฐ การรับรู้ในการร่วมงานหรือกิจกรรมที่ภาครัฐ จะแจ้งผ่านทางสภาอุตสาหกรรมฯ มายังกลุ่มอุตสาหกรรมฯ ส่วนภาคเอกชน ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเงิน แหล่งเงินทุนต่ำ เป็นต้น

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูล เสนอแนะว่า การมีส่วนร่วมในกลุ่มอุตสาหกรรมและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีอย่างเข้มข้น เนื่องจากภายในอุตสาหกรรมเสริมอาหารมีการแข่งขันที่มีแนวโน้มรุนแรงมีการเล่นสงครามราคา อาจส่งผลทำให้ผู้ประกอบการรายเล็กไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้รวมมาตรฐานการผลิตที่สมาชิกในกลุ่มฯ ต้องร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแก้ไข

4. กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า

คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีมติให้จัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้าขึ้นในปี 2530 เพื่อเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนกิจการของสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในระหว่างหมู่สมาชิก โดยมีข้อบังคับกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้าทั้งหมด 4 ฉบับ ในการดำเนินกิจกรรมหรือทำนิติกรรมใด ๆ ของกลุ่ม ภายใต้การควบคุมและรับผิดชอบของคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า โดยไม่มีผลผูกพันสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทางกฎหมายแต่อย่างใดทั้งสิ้น โดยการรับเป็นสมาชิกจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สมาชิกสามัญ และสมาชิกสมทบ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม รายงานว่า ปี 2561 รองเท้า มีดัชนีผลผลิตลดลง ร้อยละ 2.49 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนเนื่องจากผู้ประกอบการที่มีแบรนด์ของตัวเองได้เปลี่ยนวิธีการผลิตโดยจ้างประเทศ เพื่อนบ้านผลิตแทนการผลิตเอง เช่น เมียนมา กัมพูชา และเวียดนาม

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกประธานกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท่าอีก 3 ท่าน สรุปได้ ดังนี้

เป้าหมายการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้ข้อมูลได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มฯ มีโอกาสทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ในการสร้างช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และรับการสนับสนุนจากภาครัฐให้สามารถแข่งขันกับประเทศเวียดนาม มาเลเซีย และส่งออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลออกได้ 4 ประเด็น คือ 1) **ความไว้วางใจกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า คลัสเตอร์ต้องสร้างให้สมาชิกมีความไว้วางใจซึ่งกันและกันอย่างแท้จริงถึงแม้ว่าจะอยู่คนละกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อให้การผลักดันโซ่อุปทานของคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 2) **ความผูกพัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคลัสเตอร์ให้ประสบผลที่ดี สมาชิกทุกกลุ่มอุตสาหกรรมต้องมีความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้น เพื่อให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลายเป็นที่ยอมรับในสมาชิกของคลัสเตอร์ ซึ่งความคิดเห็นที่หลากหลายทำให้ได้มุมมองที่กว้าง 3) **การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า คลัสเตอร์ต้องมีเป้าหมายในการดำเนินงานแต่ละปีที่ชัดเจน โดยเน้นให้สมาชิกต้องมีส่วนร่วม ซึ่งบางครั้งการกำหนดเป้าหมายที่สำคัญควรให้สมาชิกทุกรายเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และ 4) **ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า สมาชิกในคลัสเตอร์ควรมีความเป็นอิสระรับผิดชอบตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือตามกรอบการทำงานที่กำหนดอย่างเคร่งครัดและชัดเจน เพื่อป้องกันการดำเนินงานไม่ให้เกิดความสับสน

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งมีความเห็นใน 2 ประเด็น คือ 1) **การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า เป็นบทบาทและความรับผิดชอบหลักและโดยตรงของคณะกรรมการกลุ่มฯ ในการที่จะตัดสินใจในการนำพากลุ่มฯ ไปตามเป้าหมายที่กำหนด บางครั้งการตัดสินใจที่สำคัญมากและอาจจะกระทบต่อกลุ่มฯ ควรจะต้องให้สมาชิกของกลุ่มฯ ทุกรายได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และ 2) **การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า ในกิจกรรมใด ๆ ของกลุ่ม จะต้องเน้นให้สมาชิกทุกรายสามารถเข้ามามีส่วนรวมในทุกกิจกรรมนั้น และได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตนเองเข้ามามีส่วนร่วม

ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ สำหรับขั้นตอนการมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์นั้น คลัสเตอร์จะเชิญสมาชิกทั้งหมดเข้าประชุมเพื่อชี้แจง แจงให้ทราบ และขอความร่วมมือในการทำกิจกรรม และรับฟังข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นจากสมาชิก ส่วนขั้นตอนการมีส่วนร่วมในกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท่ามีการดำเนินการตามข้อบังคับกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท่าทั้งหมด 4 ฉบับ ซึ่งมีการระบุและกำหนดไว้อย่างชัดเจน

รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบใดกับคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ สมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท่าเข้าร่วมในกิจกรรมหรือการประชุมที่คลัสเตอร์กำหนด โดยทางกลุ่มฯ จะได้รับข่าวสารหรือการเข้าประชุมร่วมกับคลัสเตอร์ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ

แล้วนำข้อมูลในการร่วมกิจกรรมแจ้งต่อสมาชิกทุกรายในกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า เพื่อเข้ากิจกรรมที่คลัสเตอร์ กำหนด

การมีส่วนร่วมหรือประสานกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้ามีการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ ภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่วนภาคเอกชน อื่น ๆ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารพาณิชย์

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้ามีรูปแบบการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ **ภาครัฐ** เป็นรูปแบบในการรับรู้ในการร่วมงานหรือกิจกรรมที่ภาครัฐมักจะผ่านทางสภาอุตสาหกรรมฯ ที่จะสื่อสารกับกลุ่มอุตสาหกรรมฯ และภาคเอกชน รูปแบบจะเป็นการแบ่งปันข้อมูลและข้อเสนอแนะทางการเงินและส่งออก

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่ม เนื่องจาก ในปัจจุบันผู้ผลิตรองเท้าไทยล้วนมีฝีมือ และการออกแบบที่ดีไม่แพ้ใคร แต่ในด้านการแข่งขันในตลาดการส่งออกสูญเสียให้เวียดนาม จึงต้องหาและสร้างช่องทางการจำหน่ายเพิ่มขึ้น แนวทางการดำเนินกิจกรรมของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์น่าจะเป็นช่องทางหนึ่งในการผลักดันอุตสาหกรรมรองเท้าของไทย

5. กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ได้รับการจัดตั้งตามมติคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2544 เพื่อให้กิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ดำเนินไปโดยเรียบร้อย ที่ประชุมคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ จึงพิจารณาให้มีข้อบังคับตั้งแต่วันที่ 27 มิถุนายน 2544 เป็นต้นไป

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทย เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องการนำเข้าและส่งออกโดยเป็นการนำเข้าวัตถุดิบ แร่ธาตุ และอัญมณี เข้ามาดำเนินการออกแบบเป็นเครื่องประดับ แล้วส่งออกที่มีมูลค่าสูงนับแสนล้านต่อปี โดยอัตราการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 80 ของการผลิตในประเทศ ลักษณะการดำเนินการธุรกิจในกลุ่มนี้ ผู้ประกอบการมีการรวมตัวกันเป็นสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จัดตั้งเมื่อ 28 ธันวาคม 2519 และมีกิจกรรมการตลาดโดยจัดงานแสดงสินค้า อัญมณีและเครื่องประดับ (Bangkok Gems and Jewelry Fair) มาอย่างต่อเนื่องในปี 2562 เป็นครั้งที่ 64 (10-14 กันยายน 2562) ปัจจุบันสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ มีสมาชิก 1,513 ราย (ข้อมูลสมาคมฯ ณ วันที่ 18 มีนาคม 2562) และสมาชิกสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับรายใหญ่ๆ ได้เข้าร่วมกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มาตั้งแต่เริ่มต้นจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรม ปัจจุบัน นายสุรียณ ศรีอรทัย กลุ่มจาก บิวตี้เจมส์ กรุ๊ป เป็นประธานกลุ่มอุตสาหกรรม และเป็นประธานคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์

ศูนย์ข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับ สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้เผยแพร่บทความเรื่อง “กระแสเทคโนโลยีกับการเน้น Craft & Creative Economy ของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ” โดยอ้างอิงความเห็นของ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัย

เพื่อพัฒนาประเทศไทย ที่ระบุไว้ในงานเสวนาที่จัดโดยธนาคารแห่งประเทศไทยว่า เทคโนโลยีเป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงสำหรับภาคธุรกิจของไทย ถ้าสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจให้มีความเหมาะสมย่อมสร้างโอกาสความสำเร็จได้ แต่หากไม่สามารถปรับตัวรับมือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ทันก็จะกลายเป็นความเสี่ยงขึ้นมาได้ นอกจากนี้ เทคโนโลยียังส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและตลาดแรงงานอีกด้วย อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มงานอยู่ 3 ประเภท (3H) ที่จะไม่ได้รับผลกระทบ หรือถ้าได้รับผลกระทบก็จะไม่มากนัก คือ หนึ่ง กลุ่มงานประเภทงานฝีมือ (Hand) สอง กลุ่มที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Head) และ สาม กลุ่มที่ใช้ความเอาใจใส่ (Heart) โดยงานทั้งสามกลุ่มนี้ควรจะต้องถูกปรับเปลี่ยนและยกระดับให้เท่าทันกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในปัจจุบันด้วยการทำให้เป็นกลุ่มเศรษฐกิจ 3 ประเภท (3C) ดังนี้

1. เศรษฐกิจประณีต (Craft Economy) เป็นเศรษฐกิจที่การผลิตสินค้าและบริการต้องใช้ความประณีต และมีมูลค่าสูง เช่น การผลิตเฟอร์นิเจอร์สั่งทำพิเศษ เป็นต้น
2. เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เป็นเศรษฐกิจที่การผลิตสินค้าและบริการต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์สูง เช่น การออกแบบแฟชั่น เป็นต้น
3. เศรษฐกิจใส่ใจ (Care Economy) เป็นเศรษฐกิจที่การผลิตสินค้าและบริการต้องการการดูแลเอาใจใส่ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และความต้องการของผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการ เช่น การดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่าธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับอาจจะไม่ได้รับผลกระทบจากเทคโนโลยีมากนัก เพราะจัดอยู่ในกลุ่มของเศรษฐกิจประณีต และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่กระบวนการการผลิตอัญมณีและเครื่องประดับล้วนต้องอาศัยความละเอียด ความประณีตในการผลิตชิ้นงาน รวมทั้งความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบอีกด้วย ถึงอย่างนั้น ธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับก็ควรจะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ เห็นได้จากในตอนนี้ที่ภาคอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับมีการนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้ในการสร้างเครือข่ายข้อมูลของอัญมณีและเครื่องประดับต่างๆ ตั้งแต่เหมือง การเจียรระไน การขึ้นตัวเรือนเครื่องประดับ ผู้ค้าเครื่องประดับ การตรวจสอบคุณภาพ ไปจนถึงผู้ซื้อ (https://infocenter.git.or.th/Content_View.aspx?id=2544&Lang=TH&mail=1)

นอกจากนี้ศูนย์ข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับ ยังได้เผยแพร่บทความเกี่ยวกับ “คาดการณ์สามแนวโน้มหลักในธุรกิจเครื่องประดับนับตั้งแต่ปี 2019” ได้ยกคำกล่าวของ Scott Galloway อาจารย์ด้านการตลาดจาก New York University Stern School of Business และผู้ก่อตั้งบริษัท Gartner L2 เขาได้กล่าวถึงแนวโน้มสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระหว่างช่วงเริ่มต้นของการเสวนาปีดังกล่าวซึ่งใช้ชื่อว่า “Futurescape” สำหรับแนวโน้มหลักในธุรกิจเครื่องประดับนับตั้งแต่ปี 2019 เป็นต้นไป Galloway ให้ความเห็นไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. เพชรจากห้องทดลองมีศักยภาพที่จะเขย่าวงการ เช่นเดียวกับการใช้ควอตซ์เป็นวัสดุในการทำนาฬิกาช่วงทศวรรษ 1970
2. ธุรกิจในตลาดเครื่องประดับจะเริ่มควมรวมกิจการเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในธุรกิจนาฬิกา
3. มีการส่งเสริมวัฒนธรรม การทดลอง และการสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

สำหรับผลการสัมภาษณ์เชิงลึกประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และ คณะกรรมการกลุ่ม มีประเด็นสรุป ดังต่อไปนี้

เป้าหมายการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งหมดมีความเห็น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และวัตถุประสงค์ของ กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ โดยเน้นในประเด็น การเพิ่มศักยภาพความสามารถในการแข่งขัน จากการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอุตสาหกรรม และการเป็นคลัสเตอร์ที่มีขนาดเศรษฐกิจรวมที่ใหญ่ขึ้น มีอำนาจ การต่อรองมากขึ้นจากการรวมกลุ่ม มีฐานความเชื่อมโยงมากขึ้น มีข้อมูลเบื้องต้น และมีความเข้าใจใน อุตสาหกรรมใกล้เคียงมากขึ้น ได้มุมมองใหม่ๆที่เป็นประโยชน์ในการสร้างโอกาสทางการค้ามากขึ้น รวมทั้ง โอกาสการเชื่อมโยงในการผลิต และสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้มากขึ้น

สำหรับปัจจัยองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของสมาชิก กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความสำคัญกับ ปัจจัยเรื่องความไว้วางใจซึ่งกันและกันมากที่สุด เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นคลัส เตอร์อยู่ที่การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ และขีดความสามารถของกลุ่มให้มากขึ้น ซึ่งถือเป็นผลประโยชน์ ร่วมกัน เป็นเป้าหมายของการพัฒนาคลัสเตอร์ไปในทิศทางที่เห็นพ้องต้องกันโดยเน้นให้ทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ในคลัสเตอร์ได้ประโยชน์ทุกกลุ่ม การจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมจากทุก กลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นสมาชิก เป็นกิจกรรมเพื่อสร้างความเชื่อมโยงความผูกพันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น มากกว่า การพบปะประชุมหรือตามวาระการทำงานร่วมกันจากสมาชิกคลัสเตอร์มีทั้งรูปแบบการทำกิจกรรม ซึ่งมีการ แบ่งความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม และการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ภาย ในคลัสเตอร์รวมทั้งผ่านช่องทางของหน่วยงานอื่นในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ผู้ให้สัมภาษณ์ มีความเห็นว่าความเป็นมาของกลุ่มอุตสาหกรรมฯ ที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและ เครื่องประดับมาแต่เดิมด้วยกันมาก่อนเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมฯ ทำให้มีความไว้วางใจกันมีความเข้าใจกัน ในเจตนารมณ์ของกลุ่มในด้านการค้าหรือการตลาดเป็นสำคัญ ดังนั้นรูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มจึง เน้นให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์มากที่สุด ส่วนการมีส่วนร่วมด้านอื่น เป็นบทบาทที่ คณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมต้องดำเนินการตามบังคับอยู่แล้ว รูปแบบของสมาชิกมี 2 แบบ คือสมาชิก ทั่วไปจะมีส่วนร่วมตามข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรม คือในการสมัครเป็นสมาชิกกลุ่ม จ่ายชำระค่าสมาชิกราย ปี และเข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญ ติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มตาม ความสนใจ หรือตามผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ส่วนสมาชิกที่ได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการกลุ่ม อุตสาหกรรม จะมีการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการกลุ่มตามวาระที่กำหนด โดยอาจมีการกำหนดกิจกรรมที่ เน้นประโยชน์แก่สมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมในกลุ่มเพิ่มขึ้น รวมทั้งแสวงหา ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นภายในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยเฉพาะศูนย์ข้อมูลอัญมณีและ เครื่องประดับ สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เพื่อนำมาฝึกอบรม สัมมนาให้ความรู้แก่สมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม

การเข้าร่วมกิจกรรมกับคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ เนื่องจากในปี 2562-2563 ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ได้รับการเลือกเป็น ประธานคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมฯ มีส่วนร่วมกับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ อีก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยเป็นแกนนำในการจัดงาน Amazing Thailand Brand Made in Thailand at ICONSIAM และต่อเนื่องมาเป็นงาน The Longest Runway งานดังกล่าวยังเป็นโอกาสให้กลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นสมาชิกในคลัสเตอร์ได้รับคู่ทางการค้า และมีกิจกรรมร่วมมือกันระดับทวิอุตสาหกรรม หรือเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกันตามมาอีกหลายงาน รวมถึงช่องทางความร่วมมือระหว่างสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์อื่นที่จะตามมาในอนาคตอีกมาก ขึ้นอยู่กับการคิดกลยุทธ์ของสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงจะเห็นโอกาสต่อไป

กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ได้ใช้ช่องทางกิจกรรมของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ เป็นกลไกในการแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ในหลายกระทรวง ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่วนภาคเอกชนอื่นๆ ที่มีกิจกรรมร่วมกัน ได้แก่ หน่วยงานต่างๆ ในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคม ชมรม มูลนิธิ สถาบันต่างๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน คือ อัญมณีและเครื่องประดับทั้งหมดของประเทศไทย และของต่างประเทศ ผู้จัดงานแสดงสินค้านานาชาติต่างๆ ในตลาดหลักทั่วโลก และธนาคารพาณิชย์ อื่นๆ ในด้าน- การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ลักษณะการมีส่วนร่วมในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ข้างต้น อยู่ในลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วม โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่หน่วยงานนั้น ๆ จัดให้มีขึ้นหรือมีการจัดโครงการและกิจกรรมขึ้นเป็นกลุ่ม ร่วมกันทั้งรูปแบบการใช้ข้อมูล การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อเป็นความรู้ ข้อเสนอแนะ และข้อควรระวังให้กับสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์

สำหรับ**ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ** กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า การทำคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ให้ประสบความสำเร็จต้องเชื่อมโยงสมาชิกในกลุ่มคลัสเตอร์ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในคลัสเตอร์นั้น ๆ ให้มีกิจกรรมและการสื่อสารที่เหมาะสม เป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้คลัสเตอร์บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นผู้นำของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมควรให้ความสำคัญกับเครื่องมือนี้ เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมให้มากที่สุด ทั้งนี้แต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมจำเป็นต้องด้านทรัพยากรมนุษย์ด้านบุคลากรและทุนทรัพย์มากพอ ที่จะสร้าง และใช้เครื่องมือดังกล่าวนี้ให้เกิดผลอย่างต่อเนื่องด้วย

6. กลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรม

คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีมติให้จัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรม ขึ้น เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2546 เพื่อเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนกิจการของสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในระหว่างหมู่สมาชิก โดยมีข้อบังคับกลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรม ทั้งหมด 4 ฉบับ ในการดำเนินกิจกรรมหรือทำนิติกรรมใด ๆ ของกลุ่ม ภายใต้การควบคุมและรับผิดชอบของคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท่า โดยไม่มีผลผูกพันสภา

อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทางกฎหมายแต่อย่างใดทั้งสิ้น โดยการรับเป็นสมาชิกจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สมาชิกสามัญ และสมาชิกสมทบ

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกประธานกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรมอีก 3 ท่าน สรุปได้ดังนี้

เป้าหมายการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้ข้อมูลได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์เป็นการร่วมมือกันระหว่างหลายกลุ่มอุตสาหกรรมของสภาอุตสาหกรรมฯ คลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์เป็นคลัสเตอร์ที่เน้นการผลิตสินค้าภายใต้แนวคิด Creative Economy เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า รวมถึงการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทยและการสร้างการรับรู้สินค้าไทยให้เป็นที่รู้จักระดับสากล.ซึ่งแนวคิดนี้ตรงกับแนวคิดของกลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรม

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลออกได้ 4 ประเด็น คือ 1) **ความไว้วางใจกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า แต่ละกลุ่มต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกันในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 2) **ความผูกพัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า ความผูกพันกันโดยการทำงานช่วยผลักดันให้การดำเนินกิจกรรมของคลัสเตอร์ให้สำเร็จลุล่วง 3) **การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าประธานกลุ่มคลัสเตอร์เป็นผู้กำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และภารกิจของงานที่กลุ่มจะทำ โดยทางกลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรมเมื่อตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มก็ต้องสนับสนุนคลัสเตอร์ให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 4) **ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า คลัสเตอร์มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบชัดเจน ทางกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนใดก็นำมาแจ้งให้สมาชิกทราบและขอความร่วมมือจากสมาชิกเพื่อขับเคลื่อนให้งานประสบความสำเร็จ

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งมีความเห็นใน 2 ประเด็น คือ 1) **การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า คณะกรรมการกลุ่มฯ จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในขณะที่สมาชิกกลุ่มสามารถเสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการกลุ่ม และ 2) **การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่า ทุกกลุ่มมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามในทุกกิจกรรมที่คลัสเตอร์จัด

ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ ทางคลัสเตอร์จะเชิญประชุมเพื่อชี้แจงแจ้งให้ทราบ และขอความร่วมมือในการทำกิจกรรม โดยมีการสอบถามความเห็นสมาชิกคลัสเตอร์เพื่อนำไปปรับกับการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง เนื่องจากเป็นการรวมกันของหลากหลายอุตสาหกรรมซึ่งแต่ละอุตสาหกรรมก็มีข้อดี ข้อจำกัดที่ไม่เหมือนกัน

รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบใดกับคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรมเข้าร่วมการทำกิจกรรมกับคลัสเตอร์ในทุกรูปแบบตามที่คลัสเตอร์กำหนดมา

การมีส่วนร่วมหรือประสานกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรมมีการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ ภาครัฐ ได้แก่

กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่วนภาคเอกชน อื่น ๆ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ คือ กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้ามีรูปแบบการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ **ภาครัฐ** มีการของบสนับสนุนในการทำการพัฒนาสินค้าและผู้ประกอบการ หรือการมีส่วนร่วมในการไปออกงานแฟร์ต่างประเทศ หรือขอรับทุนในการทำงานวิจัย ส่วน**ภาคเอกชน** การเข้าร่วมเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้ผู้ประกอบการนำเงินมาหมุนเวียนในธุรกิจ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่ม การดำเนินกิจกรรมของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสนับสนุนความเติบโตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องไปในทิศทางที่เป้าหมาย และนโยบายของภาครัฐ เมื่อได้รับการสนับสนุนในทุกด้านอย่างเหมาะสม

7. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง

กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอางเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมลำดับที่ 42 ภายใต้ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย อุตสาหกรรมเครื่องสำอางถือเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องมีกระบวนการผลิต ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้บริโภคมาเป็นอันดับหนึ่ง กลุ่มได้กำหนดยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานการพัฒนา ชีตความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทยไว้ ดังนี้

- 1) ประสานงานกับทางภาครัฐ ภาควิชาการ และผู้ประกอบการ ในการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบมาตรฐานและภาษี ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพเครื่องสำอาง
- 2) ประสานงานกับทางภาครัฐ ภาควิชาการ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง ยกกระดับมาตรฐานและการพัฒนางานวิจัยเครื่องสำอางสมุนไพรไทย ให้มีศักยภาพและแข่งขันตลาดโลกบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 3) ประสานงานกับทางภาครัฐ ภาควิชาการ และผู้ประกอบการในการวางแผน และร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์บุคลากรในวงการวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง ให้ตรงความสามารถเฉพาะด้านมากขึ้น
- 4) ประสานงานกับทางภาครัฐ ในการหาแหล่งเงินทุนและการฝึกอบรม ในการสนับสนุนการปรับปรุงยกระดับมาตรฐานการผลิตเครื่องสำอางที่ดี (จีเอ็มพี) และพัฒนาระบบการประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์
- 5) ประสานงานสร้างเครือข่ายกับกลุ่มอุตสาหกรรมโซ่อุปทานอื่น เพื่อหาแหล่งวัตถุดิบที่มีเทคโนโลยีใหม่ และมีประสิทธิภาพดีขึ้น รวมทั้งบรรจุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานและสวยงาม
- 6) การจัดประชุมเผยแพร่ความรู้ความคืบหน้าในประเด็นกฎระเบียบ การจดทะเบียนลิขสิทธิ์การค้า การพัฒนาเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีการผลิต ความรู้เชิงวิเคราะห์ด้านเปรียบเทียบความสามารถการแข่งขันเครื่องสำอางไทยในตลาดโลก โอกาสการค้าการลงทุน เป็นต้น รวมทั้งจัดเก็บเป็นฐานความรู้สำหรับเผยแพร่ให้กับสมาชิก หน่วยงานภาครัฐ และประชาชนที่สนใจอีกด้วย

ปี 2562 อุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทยเติบโตต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าตลาดรวมทั้งตลาดในประเทศและส่งออกกว่า 300,000 ล้านบาท และเติบโตร้อยละ 5-8 ต่อปี แบ่งเป็นตลาดในประเทศมูลค่ารวม 180,000

ล้านบาท และตลาดส่งออกมูลค่ารวมปีละ 120,000 ล้านบาท โดยตลาดส่งออกในรูปแบบการค้าชายแดนปีละประมาณ 70,000 ล้านบาท และด้านผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับตุ๊กตาดูแลผมไทยส่งออกมากเป็นอันดับ 1 ของโลกแข่งหน้าประเทศฝรั่งเศส และเครื่องสำอางไทยยังได้รับความนิยมเป็นอันดับ 1 ในอาเซียนและเป็นอันดับ 1 ในประเทศจีนแข่งหน้าเครื่องสำอางจากประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากชาวจีนมองว่าเครื่องสำอางไทยมีคุณภาพไม่ด้อยไปกว่ากัน แต่ราคาเข้าถึงได้มากกว่า

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกประธานกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอางอีก 3 ท่านสรุปได้ดังนี้

เป้าหมายการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้ข้อมูลได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มฯ ได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมจากคลัสเตอร์ทั้งจากทางตรงและทางอ้อม เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทยให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลออกได้ 4 ประเด็น คือ 1) **ความไว้วางใจกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญทุกกลุ่มอุตสาหกรรมฯ ต้องไว้วางใจในการดำเนินการร่วมกันในคลัสเตอร์ 2) **ความผูกพัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นความผูกพันในคลัสเตอร์ทำให้เกิดการแบ่งปันในทุกด้าน 3) **การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าคลัสเตอร์มีการกำหนดและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานให้แก่สมาชิกของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมตามธุรกิจหลักของแต่ละกลุ่ม 4) **ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่ามี การแบ่งงานและความรับผิดชอบชัดเจนจากคลัสเตอร์ หลังจากนั้นกลุ่มฯ จะชี้แจงและสื่อสารกับสมาชิกของกลุ่มให้รับทราบและเข้าใจร่วมกัน

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งมีความเห็นใน 2 ประเด็น คือ 1) **การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าคุณกรรมการกลุ่มฯ จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของกลุ่ม 2) **การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าคุณสมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของคลัสเตอร์ 3) **การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าคุณกลุ่มฯ ให้ความสำคัญต่อการสร้างและแบ่งปันผลประโยชน์ให้กับสมาชิกด้วยความยุติธรรมตามประสิทธิภาพของสมาชิกรายนั้น ๆ และ 4) **การมีส่วนร่วมในการประเมินผล** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าคุณกลุ่มฯ ให้สมาชิกออกหรือเสนอความคิดเห็น เนื่องจากการประเมินจะมีเกณฑ์กำหนดไว้แล้ว

ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ ทางคลัสเตอร์จะเชิญสมาชิกทั้งหมดเข้าประชุมเพื่อชี้แจงแจ้งให้ทราบและขอความร่วมมือในการทำกิจกรรม และรับฟังข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นจากสมาชิก

รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบใดกับคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอางจะแจ้งและประสานงานให้สมาชิกของกลุ่มเข้าร่วมการทำกิจกรรมกับคลัสเตอร์

การมีส่วนร่วมหรือประสานกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอางมีการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ ภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่วนภาคเอกชน อื่น ๆ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารพาณิชย์

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้ามีรูปแบบการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ ภาครัฐ มีร่วมงานหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับธุรกิจหลักและเกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งภาครัฐจะมีการจัดในพื้นที่ต่างๆ ส่วนภาคเอกชน เป็นการสนับสนุนหรือแนะนำทางการเงิน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่ม การเป็นสมาชิกในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ช่วยให้สมาชิกภายในกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอางสามารถเพิ่มขยายกิจกรรมข้ามไปสู่กลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ ผ่านการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน

8. กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง

กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง จัดตั้งขึ้นตามมติคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2539 และมีการประกาศใช้ข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรมตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 ในเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมรองเท้า และเครื่องหนัง (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2554) ได้กล่าวว่า อุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง เป็นอุตสาหกรรมแฟชั่นที่สำคัญในระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ต่อยอดจากอุตสาหกรรมปศุสัตว์และอุตสาหกรรมฟอกหนัง สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับหนังสัตว์ได้เป็นอย่างมาก โดยการนำหนังสัตว์มาผลิตเป็นสินค้าต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นรองเท้า กระเป๋า เข็มขัด ถุงมือ เครื่องใช้สำนักงานรวมถึงของเล่นสัตว์เลี้ยงซึ่งความสร้างสรรค์ในออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างมูลค่าให้กับหนังสัตว์

ตำแหน่งและศักยภาพหลักในอุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนังในตลาดโลก อันดับหนึ่ง ได้แก่ อิตาลี รองลงมาเป็นฝรั่งเศส จีน ฮองกง และไทย เป็นอันดับห้า โดย อิตาลี ฝรั่งเศส ผลิตภัณฑ์หลักเป็นรองเท้าและเครื่องหนัง คุณภาพสูง โดยเฉพาะฝรั่งเศส เครื่องหนังโดยเฉพาะกระเป๋ามีแบรนด์โด่งดัง สำหรับฮองกง ผลิตภัณฑ์หลักเป็นรองเท้าและเครื่องหนังคุณภาพปานกลาง ส่วน จีน และไทย ผลิตภัณฑ์หลักเป็นรองเท้าและเครื่องหนังคุณภาพปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ

รายงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี 2561 และแนวโน้มปี 2562 (<http://www.ryt9.com>oie>) สำหรับรองเท้าและเครื่องหนัง ปี 2562 คาดว่า การฟอกและตกแต่งหนังฟอกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการผลิตเพื่อการส่งออก และการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์เช่นเดียวกับการผลิตผลิตภัณฑ์กลุ่มกระเป๋าเดินทาง จะปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะการส่งออก ซึ่งชาวต่างชาติมีความนิยมในผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของไทย ส่วนผลิตภัณฑ์กลุ่มรองเท้ามีแนวโน้มชะลอตัว ผู้ประกอบการที่มีแบรนด์เป็นของตัวเองเปลี่ยนวิธีการผลิตจ้างผู้ผลิตในประเทศเพื่อนบ้านผลิตแทนการผลิตเอง เพื่อให้มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าการผลิตเองอย่างไรก็ตาม

ปัจจัยกระตุ้นการผลิต เช่น มาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวทั้งในจีนและตลาดหลักอื่น ๆ นโยบายกระตุ้นการใช้จ่ายของรัฐบาล และบัตรสวัสดิการของรัฐ จะช่วยสนับสนุนการขยายตัวของอุตสาหกรรมนี้ในปี 2562 ได้

สมาชิกรวมอุตสาหกรรมหนึ่งและผลิตภัณฑ์หนึ่ง ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของสมาคมเครื่องหนังไทย ซึ่งก่อตั้งเป็นชมรมกระเป๋า เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2520 ต่อมาในวันที่ 10 มกราคม 2528 ได้ยื่นจดทะเบียนเป็นสมาคมกระเป๋าไทย เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของธุรกิจส่งออกของไทย และกรรมการสมาคมกระเป๋าไทย มีมติเห็นควรขยายบทบาทสมาคมเข้าไปในอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ในปี 2537 จึงได้เปลี่ยนชื่อสมาคมเป็น “สมาคมเครื่องหนังไทย” โดยสมาชิกของสมาคมเครื่องหนังไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมไทย และกลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งและผลิตภัณฑ์หนึ่ง จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมฯ และคณะกรรมการกลุ่มฯ ที่อยู่ในวาระช่วงปี 2562-2563 ได้ข้อมูลพอสรุปได้ดังนี้

เป้าหมายการที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกรวมอุตสาหกรรมหนึ่งและผลิตภัณฑ์หนึ่ง ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมฯ เห็นว่า สมาชิกของกลุ่ม คือบริษัทที่ผลิตสินค้าเครื่องหนัง และผลิตสินค้าแฟชั่นที่เกี่ยวกับไลฟ์สไตล์ การเข้าร่วมกลุ่มมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้บริษัทที่เป็นสมาชิกรวมสามารถเติบโตเป็นที่รู้จัก และสินค้าได้รับความนิยม และมีศักยภาพสามารถแข่งขันกับคู่แข่งต่างประเทศ ส่วนคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมฯ นอกจากจะมีความเห็นสอดคล้องกับประธานกลุ่มฯ แล้ว ก็มีเป้าหมายเพิ่มเติมในเรื่องการเข้ามาผลักดันให้รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือกลุ่มอุตสาหกรรมฯ ที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่ถดถอยชะลอตัว และการแข่งขันที่รุนแรงจากคู่แข่งในต่างประเทศ

ในด้านองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งและผลิตภัณฑ์หนึ่ง ผู้ให้ข้อมูลทุกท่านเห็นตรงกันว่า ความไว้วางใจ คำนึงกันมานาน ตลอดจนการมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการสนับสนุนช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญ ส่วนในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของกลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งและผลิตภัณฑ์หนึ่งในคลัสเตอร์มีที่มาจากความเข้าใจในบทบาทของคลัสเตอร์ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีการจัดการเพื่อให้ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมฯ เห็นด้วย และยังเห็นว่าเป็นช่องทางให้กลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งและผลิตภัณฑ์หนึ่งมีโอกาสในการกระตุ้นให้รัฐบาลช่วยเหลือ ขจัดปัญหา และอุปสรรคของกลุ่มได้

สำหรับรูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรมฯ เป็นไปตามข้อบังคับฯ เรื่องสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก และคณะกรรมการกลุ่ม ส่วนรูปแบบการมีส่วนร่วมของกลุ่มอุตสาหกรรมฯ กับคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมฯ และคณะกรรมการกลุ่มอยู่ในฐานะเป็นตัวแทนสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมฯ เข้าร่วมในการประชุม เพื่อตัดสินใจกำหนดเป้าหมายและทิศทางของคลัสเตอร์ และการเข้าร่วมกิจกรรมตามที่คณะกรรมการบริหารคลัสเตอร์ได้ตัดสินใจกำหนดขึ้น

ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกรวมอุตสาหกรรม คณะผู้ให้สัมภาษณ์อธิบายว่า ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของสมาชิก เริ่มต้นจากการสมัครเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาชิกของกลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งและผลิตภัณฑ์หนึ่ง ซึ่งสมาชิกจะมีสิทธิและหน้าที่ตามข้อบังคับ คือสิทธิในการได้รับข้อมูล และเข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญ สมาชิกที่มีความสนใจในการมีส่วนร่วมระดับสูงขึ้นไป สามารถรับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรม หรือคณะกรรมการบริหารสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งทำให้มี

การมีส่วนร่วมในการประชุม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสรุปประเด็น เพื่อจัดทำกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรม กิจกรรมของคลัสเตอร์และกิจกรรมของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยต่อไป รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมที่ได้กำหนดขึ้นด้วย

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง จัดอยู่ในอุตสาหกรรมแฟชั่น ซึ่งผลิตภัณฑ์หลักของกลุ่มอุตสาหกรรมมีจุดเน้นที่ผลิตภัณฑ์มีเอกลักษณ์และโดดเด่น มักออกแบบที่สวยงาม ประณีต และผลิตจากหนังสัตว์คุณภาพดี และหนังสัตว์หายาก เช่น หนังปลากระเบน หนังจระเข้ หนังงู

การร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานอื่น ในภาครัฐบาลที่สำคัญ ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ ส่วนในขั้นตอนการผลิตมีความร่วมมือกับกระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย สำหรับหน่วยงานภาคเอกชนที่สำคัญได้แก่ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย โดยรูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานอื่น เป็นการร่วมประชุม ความร่วมมือ และดำเนินการแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง

สำหรับ**ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ** กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า การมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนังอยู่ในระดับที่มีความแน่นแฟ้นมาก ผลิตภัณฑ์หลักของกลุ่มมีความโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศดี แต่ในฐานะอุตสาหกรรมแฟชั่น กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนังยังมีโอกาสที่จะเจริญเติบโตได้อีก จากการสนับสนุนและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ ด้านการท่องเที่ยว และด้านการเดินทางรวมถึงโลจิสติกส์

9. กลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) จัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ ขึ้น เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2558 โดยถือเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมลำดับที่ 44 ภายใต้ สภาอุตสาหกรรมฯ ในการดำเนินงานกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ คือ

- 1) เป็นการสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ โดยเป็นเครือข่ายอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์อย่างบูรณาการ ทั้งจากภาครัฐ และเอกชนโดยรวมตลอดทั้ง supply chain
- 2) พัฒนาการผลิตเครื่องมือแพทย์ที่มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค
- 3) ผลักดันในเชิงนโยบายร่วมกับองค์กรภาครัฐในการส่งเสริมและสนับสนุนใช้ผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตในประเทศที่ได้คุณภาพ
- 4) ขับเคลื่อนนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญ และมีศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ มีขีดความสามารถในการผลิต และส่งออก ก่อให้เกิดรายได้ และการจ้างแรงงานจำนวนมาก อีกทั้งตลาดเครื่องมือแพทย์ของโลกมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าสภาพ

เศรษฐกิจในปัจจุบันจะซบเซาลง แต่ธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ รวมทั้ง ตลาดสินค้าเกษตรกรรมต่าง ๆ กลับยังคงมีแนวโน้มสดใสและยังคงได้รับความสนใจ และมีการสั่งซื้อสินค้าจากทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่เป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์รายใหญ่ของโลก ได้แก่ เยอรมัน สหรัฐอเมริกา จีน และ ญี่ปุ่น (โดยมีมูลค่ารวมกว่า 3.8 ล้านล้านบาท) ซึ่งหากมองเฉพาะในอาเซียน จะพบว่า ประเทศไทยครองอันดับผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ เป็นอันดับ 2 ของอาเซียน รองจากมาเลเซีย โดยในปี 2557 ประเทศไทยมีมูลค่าการนำเข้าเครื่องมือแพทย์อยู่ที่ 50,331 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากตัวเลข 5 ปีที่แล้วถึง 50% และมูลค่าการส่งออกเครื่องมือแพทย์สูงถึง 93,448 ล้านบาทซึ่งเพิ่มขึ้น 36%

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ นั้น จำเป็นต้องรวมตัวกันเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวกลางประสานระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และแผนงานต่าง ๆ ผลักดันให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ ควบคู่กับการเป็น Medical Hub

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกประธานกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพอีก 3 ท่าน สรุปได้ดังนี้

เป้าหมายการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์แพชชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้ให้ข้อมูลได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของคลัสเตอร์แพชชั่นและไลฟ์สไตล์เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มฯ ได้รับการสนับสนุน และโอกาสทางธุรกิจ

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์แพชชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลออกได้ 4 ประเด็น คือ 1) **ความไว้วางใจกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคลัสเตอร์ให้ประสพผลที่ดี สมาชิกทุกกลุ่มอุตสาหกรรมต้องไว้วางใจ และเชื่อถือซึ่งกันและกัน 2) **ความผูกพัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคลัสเตอร์ให้ประสพผลที่ดี สมาชิกทุกกลุ่มอุตสาหกรรมต้องมีความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้น 3) **การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นคลัสเตอร์ต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานชัดเจนสอดคล้องตามข้อบังคับของสภาอุตสาหกรรมฯ 4) **ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็น ว่า ทุกกลุ่มจะรับผิดชอบตามหน้าที่ที่คลัสเตอร์มอบหมาย

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งมีความเห็นใน 2 ประเด็น คือ 1) **การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็นว่าเป็นภาระและอำนาจของคณะกรรมการในการตัดสินใจในประเด็นของกลุ่ม ในกรณีที่มีประเด็นสำคัญจะมีการจัดการประชุมสมาชิกเพื่อขอความเห็นหรือขอแนะนำ 2) **การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ** ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็น ว่า เน้นให้สมาชิกเข้ามามีส่วนรวมในทุกกิจกรรมของคลัสเตอร์ และของกลุ่มฯ และ 3) **การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์** ผู้ให้ข้อมูล มีความเห็น ว่า กลุ่มฯ ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานของคลัสเตอร์ เพื่อให้กลุ่มสามารถสร้างและแบ่งปันผลประโยชน์ให้กับสมาชิกของกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วม สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ ทางคลัสเตอร์จะเชิญสมาชิกทั้งหมดเข้าประชุมเพื่อชี้แจงแจ้งให้ทราบ และขอความร่วมมือในการทำกิจกรรม และรับฟังข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นจากสมาชิก

รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบใดกับคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มฯ มีส่วนร่วมกับคลัสเตอร์ในทุกด้านที่ทางคลัสเตอร์ได้กำหนด และมอบหมายให้รับผิดชอบ

การมีส่วนร่วมหรือประสานกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรมมีการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ ภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่วนภาคเอกชนอื่น ๆ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารพาณิชย์

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้ามีรูปแบบการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอื่น ๆ ดังนี้ ภาครัฐ ร่วมงานหรือกิจกรรมที่ภาครัฐได้มีการจัดขึ้น โดยทางสภาอุตสาหกรรมฯ จะแจ้งผ่านกลุ่มอุตสาหกรรมฯ และแจ้งต่อให้สมาชิกรับทราบ ส่วนภาคเอกชน เป็นการสนับสนุนหรือแนะนำทางการเงิน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน การเพิ่มจำนวนสมาชิกของกลุ่มฯ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้การผลักดันภารกิจต่าง ๆ ของกลุ่มฯ ให้ลุล่วงสำเร็จได้ การร่วมเข้าเป็นสมาชิกในคลัสเตอร์เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ดึงดูดให้บริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องมือแพทย์และสุขภาพสนใจสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ

ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

3.1 การวิเคราะห์กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของคลัสเตอร์โดยตัวแบบ SWOT Analysis และ TOWS Matrix Analysis

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์จำนวน 36 ราย จาก 9 กลุ่มอุตสาหกรรม สามารถสังเคราะห์สถานการณ์เชิงกลยุทธ์ของคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ด้วยตัวแบบ SWOT Analysis และ TOWS Matrix Analysis ดังนี้

3.1.1 SWOT Analysis

S: จุดแข็ง

1) คลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ เป็นการรวมกลุ่มของกลุ่มอุตสาหกรรม 9 กลุ่มซึ่งมีความสัมพันธ์กันในโซ่อุปทาน (Supply Chain) และการเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ด้วยขอบเขตการดำเนินงานทางด้านแพชั่นและไลฟ์สไตล์ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคในโลก

ยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมนี้สามารถดำเนินงานตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างกว้างขวางทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

2) มูลค่าตลาดของผลิตภัณฑ์มีจำนวนมาก เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับแฟชั่นและไลฟ์สไตล์จึงเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ด้วยแนวคิด Creative Thinking มีความทันสมัย ล้ำยุคนำแฟชั่นได้ ในส่วนการส่งออกปี 2561 ของผลิตภัณฑ์ในคลัสเตอร์นี้มีมูลค่าเป็นร้อยละ 4.80 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมการส่งออกของประเทศ โดยมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น 12,130 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่ารวมของการส่งออกทั้งสิ้น 252,486.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2562) จึงนับได้ว่าคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย

3) รัฐบาลจัดให้คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์เป็น Design and Creative Cluster เน้นสร้าง Value Creation ผ่านงานออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับนโยบายอุตสาหกรรมประเทศไทย 4.0

4) คลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ เป็นการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นพื้นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศมาแต่เดิม เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า และ กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีศักยภาพทางการแข่งขันที่สูง และมีความได้เปรียบทางการแข่งขัน

5) ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ มีแนวโน้มได้รับความนิยมสูง

6) กระบวนการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์นี้ ใช้แรงงานคนมาก เน้นความละเอียด ประณีต ใส่ใจในคุณภาพ ทำให้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในระดับโลก

W: จุดอ่อน

1) ผลิตภัณฑ์ในคลัสเตอร์นี้ มีการแข่งขันในระดับตลาดโลกสูง เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ผู้บริโภคส่วนใหญ่อยู่ในระดับ High-end

2) ปัญหาเรื่องวัตถุดิบมีคุณภาพสูงต้องนำเข้าจากต่างประเทศทำให้ต้นทุนการผลิตสูง แม้ว่าจะมีกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพดี มีชื่อเสียง แต่ต้นทุนรวมที่สูงทำให้เกิดปัญหาในทางการตลาด

3) ปัญหาเรื่องสิทธิพิเศษทางการค้า ที่ทำให้ราคาผลิตภัณฑ์สูงขึ้น ในตลาดต่างประเทศโดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา

4) การดำเนินการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ เป็นการรวมกลุ่มที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดจัดให้ มิได้เกิดจากความสมัครใจรวมกันเองของกลุ่มสมาชิกที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

5) ในการดำเนินกิจกรรมของคลัสเตอร์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไม่ได้สนับสนุนงบประมาณเป็นทุนดำเนินงานให้แก่คลัสเตอร์

O: โอกาส

1) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริม และพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายทางธุรกิจผู้ประกอบการ โดยให้สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ ก จัดเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนา กลุ่มคลัสเตอร์ และเพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจให้คลัสเตอร์

2) แนวโน้มและกระแสใหม่ๆ ในสังคมโลก เช่น สังคมผู้สูงวัย การขยายตัวของสังคมเมืองและชนชั้นกลาง ความตื่นตัวด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม บทบาทของสตรีที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนรูปแบบการใช้ชีวิต และสังคมในยุคดิจิทัล ล้วนแต่สร้างโอกาสในการดำเนินธุรกิจของคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

3) ธุรกิจออนไลน์ และธุรกิจอุปกรณ์พกพา มีบทบาทมากขึ้นต่อการเติบโตในอนาคตของผู้ประกอบการธุรกิจ และถือเป็นช่องทางการตลาดที่ต้นทุนน้อยที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุดในโลกยุคดิจิทัล

4) การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ มีระดับการเชื่อมโยงกันมากขึ้น ทำให้มีโอกาสมากขึ้น ทำให้มีโอกาสในการทำธุรกิจที่หลากหลายและกว้างไกลมากขึ้น

5) ความเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ในกลุ่มอาเซียนที่เติบโตขึ้น ช่วยขยายโอกาสทางการค้าและลงทุนแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศไทย ทั้งในด้านการจัดหาวัตถุดิบ การลดต้นทุนดำเนินงานและการขยายตลาดการค้า

6) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วเป็นช่องทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพ และสามารถเข้าถึงลูกค้าได้ทั่วโลก

7) นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทย และการกระตุ้นเศรษฐกิจไทยด้วยกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการแจกเงินให้ประชาชนใช้จ่ายในประเทศไทย ทำให้เป็นโอกาสของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วย

T: อุปสรรค

1) เศรษฐกิจโลกมีโอกาสด้านผวนและการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจเดิม เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ส่งผลต่อการส่งออกโดยตรง

2) การแข็งค่าของเงินบาท ส่งผลต่อราคาสินค้าส่งออก ทำให้ตลาดต่างประเทศอาจหันไปซื้อสินค้าจากประเทศอื่นที่เสนอราคาต่ำกว่า

3) อัตราค่าจ้างแรงงานไทยที่สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มีการหลั่งไหลของแรงงานต่างชาติมาทำงานในประเทศไทยจำนวนมาก การบริหารแรงงานที่ยังไม่เหมาะสมก่อให้เกิดปัญหาในมาตรการกีดกันทางการค้าหลายประการ

4) การที่สหรัฐอเมริกาตัดสิทธิ GSP สินค้าไทยหลายรายการ มีผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าไปสหรัฐอเมริกาที่มีต้นทุนสินค้าสูงขึ้น ทำให้ประสิทธิภาพการแข่งขันลดลง

3.1.2 TOWS Matrix Analysis

การนำผลการวิเคราะห์จากตัวแบบ SWOT Analysis มาวิเคราะห์ต่อเพื่อสังเคราะห์กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการจัดการธุรกิจแบบคลัสเตอร์ด้วยตัวแบบ TOWS Analysis ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 TOWS Matrix Analysis

<p>ปัจจัยภายใน</p> <p>ปัจจัยภายนอก</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สมาชิกคลัสเตอร์มีความสัมพันธ์กันในโซ่อุปทาน 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์สูง 3. รัฐบาลสนับสนุน 4. เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศมาแต่เดิม 5. ผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์ได้รับความนิยมสูง มีชื่อเสียงและยอมรับในระดับโลก 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตภัณฑ์มีการแข่งขันในตลาดโลกสูง 2. วัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศทำให้ต้นทุนการผลิตสูง 3. ปัญหาเรื่องสิทธิพิเศษทางการค้า 4. การรวมกลุ่มไม่ได้เกิดจากความสมัครใจ 5. ขาดงบประมาณสนับสนุน
<p>โอกาส (O)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริม 2. แนวโน้มกระแสใหม่ ๆ ในสังคมโลก 3. ความเติบโตของธุรกิจออนไลน์ 4. เศรษฐกิจขยายมากขึ้น 5. เศรษฐกิจของประเทศกลุ่มอาเซียนดี 6. ความก้าวหน้าเทคโนโลยีสารสนเทศ 7. กลยุทธ์กระตุ้นเศรษฐกิจของไทย 	<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)</p> <p>กลยุทธ์ที่ให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นำและผลักดันผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์เข้าสู่ระดับโลก 2. รวบรวมภาครัฐจัดกิจกรรมส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์ระดับโลก 	<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)</p> <p>กลยุทธ์ที่ให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กับภาครัฐในการเจรจาแก้ไขปัญหาลิทธิพิเศษทางการค้ากับประเทศคู่ค้า 2. ร่วมเจรจาเรื่องราคาวัตถุดิบ
<p>อุปสรรค (T)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เศรษฐกิจโลกผันผวนและชะลอตัว 2. การแข็งค่าของเงินบาท 3. อัตราค่าจ้างแรงงานสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน 4. สหรัฐอเมริกาตัดสิทธิ์ GSP 	<p>กลยุทธ์เชิงรับ (ST Strategy)</p> <p>กลยุทธ์ที่ให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมใน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การหาตลาดใหม่ 2. การเจรจากับบรรษัทการเงินกับสถาบันการเงิน 	<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WT Strategy)</p> <p>กลยุทธ์ที่ให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมใน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การหาแหล่งวัตถุดิบแหล่งใหม่ 2. การเสนอโครงการเพื่อขอรับเงินสนับสนุนจากภาครัฐ

ผลการสังเคราะห์กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการจัดการธุรกิจแบบคลัสเตอร์ โดยตัวแบบ TOWS Matrix Analysis พบว่า กลยุทธ์ที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการจัดการธุรกิจแบบคลัสเตอร์ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก ดังนี้

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) มุ่งเน้นให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมโซ่อุปทานการนำผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์เข้าสู่ตลาดโลก ภายใต้แนวคิดและเป้าหมายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดโลก และสร้างรายได้ให้กับประเทศ เช่น กิจกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ ระบบการผลิต ระบบการจัดจำหน่าย และการสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์

เป็นต้น และ การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์ร่วมกับภาครัฐให้เป็นที่รู้จักในระดับโลก

2) กลยุทธ์เชิงรับ (ST Strategy) มุ่งเน้นให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการตลาดใหม่ เพื่อลดผลกระทบจากสหรัฐอเมริกาตัดสิทธิ GSP และ การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมในการเจรจาสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนเงินตรา (Swap) และธุรกรรมการเงินอื่น ๆ เป็นต้น เพื่อให้สมาชิกลดผลกระทบจากการผันผวนอัตราแลกเปลี่ยน และรักษาเสถียรภาพทางการเงิน

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) มุ่งเน้นให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐในการเจรจาแก้ไขปัญหาสิทธิพิเศษทางการค้ากับประเทศคู่ค้า และ การเจรจาเรื่องราคาวัตถุดิบกับซัพพลายเออร์ให้สมาชิกของคลัสเตอร์ด้วยทักษะหรือความเชี่ยวชาญของสมาชิกแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อช่วยให้สมาชิกของคลัสเตอร์สามารถรักษาตลาดการค้า และต้นทุนการผลิตสินค้า

4) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WT Strategy) มุ่งเน้นให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมในการหาแหล่งวัตถุดิบแหล่งใหม่ที่มีราคาวัตถุดิบต่ำ เพื่อให้สามารถรองรับการผลิตได้ต่อเนื่องด้วยต้นทุนการผลิตที่ต่ำให้กับสมาชิกในคลัสเตอร์ และการเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอโครงการเพื่อขอรับเงินสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อนำเงินพัฒนาศักยภาพคลัสเตอร์และกลุ่มอุตสาหกรรม

3.2 การสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์โดยตัวแบบเพชร

การพัฒนาคลัสเตอร์ในประเทศไทยมี 2 รูปแบบ คือ คลัสเตอร์ทางภูมิศาสตร์ และคลัสเตอร์รายสาขา (วรพจน์ ประสานพานิช สัมภาษณ์ 26 กรกฎาคม 2562) นโยบายของรัฐในการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้คลัสเตอร์ และส่งเสริมสนับสนุนองค์การเอกชนและเครือข่าย (แผนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2560-2564 หน้า 84-85)

การสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์บนพื้นฐานของการแข่งขัน ด้วยตัวแบบเพชร ซึ่งพบว่า การมีส่วนร่วมของสมาชิกในคลัสเตอร์ มี 2 ลักษณะ คือ

3.2.1 การมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในคลัสเตอร์

การมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในคลัสเตอร์เป็นการสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์บนพื้นฐานของการแข่งขัน ด้วยตัวแบบเพชร ในส่วนของปัจจัยภายใน ประกอบด้วย

1) กลยุทธ์องค์การ โครงสร้าง และการแข่งขัน เน้นเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสมาชิกคลัสเตอร์ ด้วยกลยุทธ์ที่ให้สมาชิกจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วม และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม

2) เจือ้นไขด้านการผลิต สร้างสรรค์สินค้าภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) สะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยในตัวสินค้า ด้วยวัตถุดิบจากแหล่งภายในประเทศเป็นหลัก และใช้ผลิตผลทางการเกษตรมาเป็นองค์ประกอบ

3) **เงื่อนไขด้านความต้องการของตลาด** สนองความต้องการของผู้บริโภคในระดับ High-end ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ภายใต้แนวคิด Creative Thinking ที่มีความทันสมัย เป็นสินค้านำแฟชั่น

4) **อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน** เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์มีโดดเด่นมากขึ้น และมีความสมบูรณ์ในการนำเสนอ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ และกลุ่มอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

3.2.2 การมีส่วนร่วมของสมาชิกภายนอกคลัสเตอร์

การมีส่วนร่วมของสมาชิกภายนอกคลัสเตอร์เป็นการสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์บนพื้นฐานของการแข่งขัน ด้วยตัวแบบเพชร ในส่วนของปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย

1) **โอกาส** ของสมาชิกคลัสเตอร์มาจากการได้รับรู้คู่ทางการค้าทำให้เห็นโอกาสในการดำเนินธุรกิจในอนาคตรองรับการเติบโตอย่างรวดเร็วของตลาด ส่วนโอกาสจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้สมาชิกคลัสเตอร์สามารถขับเคลื่อนนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายและช่องทางการสื่อสาร

2) **รัฐบาล** การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์กับหน่วยงานภายนอกคลัสเตอร์ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐบาล ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม กระทรวงท่องเที่ยวและการกีฬา และหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ศูนย์การค้า ศูนย์การประชุม ธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ฯลฯ ก่อให้เกิดการประสานงาน การร่วมมือ การแนะนำ การสนับสนุน การเจรจาต่อรองทางการค้าและสิทธิประโยชน์ทางการค้า ช่วยสร้างให้กลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์เข้มแข็งในการแข่งขัน และเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ

ผลการสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์บนพื้นฐานของการแข่งขัน ด้วยตัวแบบเพชร ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์บนพื้นฐานของการแข่งขันด้วยตัวแบบเพชร

ตัวแบบเพชร	เป้าหมาย
ปัจจัยภายในคลัสเตอร์	
1. กลยุทธ์องค์กร โครงสร้าง และการแข่งขัน	เน้นเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสมาชิกคลัสเตอร์ ด้วยการมีส่วนร่วม และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม
2. เงื่อนไขด้านการผลิต	สร้างสรรค์สินค้าภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ด้วยวัตถุดิบภายในประเทศ และผลิตผลทางการเกษตรมาเป็นองค์ประกอบ

ตัวแบบเพชร	เป้าหมาย
3. เส้นใยด้านความต้องการของตลาด	สนองความต้องการของผู้บริโภคในระดับ High-end ภายใต้วินิจฉัยความคิด Creative Thinking
4. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน	กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์ของคลัสเตอร์มีโดดเด่นมากขึ้น และมีความสมบูรณ์ในการนำเสนอ
<u>ปัจจัยภายนอกคลัสเตอร์</u>	
1. โอกาส	รับรู้คู่ทางการค้า การเติบโตอย่างรวดเร็วของตลาด และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. รัฐบาล	การประสานงาน การร่วมมือ การแนะนำ การสนับสนุน การเจรจาต่อรองทางการค้าและสิทธิประโยชน์ทางการค้า

3.3 การวิเคราะห์เนื้อหาสาระรูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์

จากการศึกษาข้อมูลรูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ด้วยการทบทวนวรรณกรรม และการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถสังเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ จากคำตอบตามประเด็นในการสัมภาษณ์ 8 ประเด็น ได้แก่ 1) เป้าหมายการเป็นสมาชิก 2) องค์ประกอบการมีส่วนร่วม 3) รูปแบบการมีส่วนร่วมภายในกลุ่มอุตสาหกรรม 4) ขั้นตอนการมีส่วนร่วมภายในกลุ่มอุตสาหกรรม 5) รูปแบบการมีส่วนร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 6) การมีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอื่น ๆ 7) รูปแบบการมีส่วนร่วมกับภายนอก 8) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.4 – 4.7 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 การสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ด้านเป้าหมายและองค์ประกอบการมีส่วนร่วม

กลุ่มอุตสาหกรรม	เป้าหมายการมีส่วนร่วม	องค์ประกอบการมีส่วนร่วม
เครื่องนุ่งห่ม	เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพ ความร่วมมือในกลุ่มผู้ประกอบการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพิ่มความสามารถทางการแข่งขัน และประสานนโยบายกับรัฐ	ความไว้วางใจ และความผูกพันในกลุ่มสมาชิก
สิ่งทอ	เพื่อประสานงานกับภาครัฐ ในการจัดการกับอุปสรรค และปัญหาในการดำเนินงานที่รุนแรง	ความตระหนักถึงภัยคุกคามที่ลำพังธุรกิจเองไม่สามารถแก้ไขได้

กลุ่มอุตสาหกรรม	เป้าหมายการมีส่วนร่วม	องค์ประกอบการมีส่วนร่วม
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และหาโอกาสทางธุรกิจ	ความไว้วางใจ ความผูกพัน ความรับผิดชอบร่วมกัน
รองเท้า	เพื่อโอกาสทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง	ความไว้วางใจ ความผูกพัน การตั้งเป้าหมายร่วมกัน ความรับผิดชอบร่วมกัน
อัญมณีและเครื่องประดับ	การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันมีอำนาจในการต่อรองมากขึ้น	ความไว้วางใจ เข้าใจในเจตนารมณ์ของกลุ่ม การค้าร่วมกัน
หัตถอุตสาหกรรม	ได้รับข้อมูล และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคลัสเตอร์	ความไว้วางใจ ความผูกพัน การตั้งเป้าหมายร่วมกัน ความรับผิดชอบร่วมกัน
เครื่องสำอาง	ช่วยเหลือและดำเนินกิจกรรมคลัสเตอร์ทางตรงและทางอ้อม	ความไว้วางใจ และการเข้าใจร่วมกัน
หนังและผลิตภัณฑ์หนัง	ส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกเติบโต เป็นที่รู้จักและมีศักยภาพในการแข่งขัน	ความไว้วางใจ และคุ้นเคยกัน
ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ	ได้รับการสนับสนุนและโอกาสทางธุรกิจ	ความไว้วางใจ และคุ้นเคยกัน

จากตารางที่ 4.4 การสังเคราะห์ความเห็นในเรื่องเป้าหมายการมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ พบว่า สมาชิกทุกกลุ่มอุตสาหกรรมมีเป้าหมาย การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรม ส่วนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกคลัสเตอร์ฯ เป็นผลจากการจัดกลุ่มของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเห็นว่า สอดคล้องกับเป้าหมายของการรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นคลัสเตอร์ คือ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นผู้ผลิตจะเน้นประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มผลผลิต และข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจดำเนินงานทางธุรกิจของตน ส่วนสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นการค้า เช่น ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร อัญมณีและเครื่องประดับ หนังและผลิตภัณฑ์หนัง และเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ จะเน้นการสร้างโอกาสทางธุรกิจ โดยเฉพาะด้านการตลาดเป็นสำคัญ

ส่วนด้านองค์ประกอบของการมีส่วนร่วม พบว่า สมาชิกที่ให้ข้อมูลมีสถานภาพเป็นประธานกลุ่มอุตสาหกรรมและคณะกรรมการกลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มสมาชิกมีความถี่ของการเข้าร่วมกิจกรรมกับคลัสเตอร์สูงกว่าสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมทั่วไป สมาชิกผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุการเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรม 10-20 ปี ทำ

ให้องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมที่สำคัญที่สุด คือ ความไว้วางใจ คู่กันเคยกัน จึงทำให้มีความเกี่ยวข้องกัน และมีความผูกพันกันสูง

ตารางที่ 4.5 การสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ ด้านการมีส่วนร่วมภายในกลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์

กลุ่มอุตสาหกรรม	รูปแบบการมีส่วนร่วมภายในกลุ่ม	ขั้นตอนการมีส่วนร่วมภายในกลุ่ม	รูปแบบการมีส่วนร่วมภายในคลัสเตอร์
เครื่องนุ่งห่ม	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
สิ่งทอ	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
รองเท้า	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
อัญมณีและเครื่องประดับ	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
หัตถอุตสาหกรรม	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
เครื่องสำอาง	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

กลุ่ม อุตสาหกรรม	รูปแบบการมีส่วนร่วม ภายในกลุ่ม	ขั้นตอนการมีส่วนร่วม ภายในกลุ่ม	รูปแบบการมีส่วนร่วม ภายในคลัสเตอร์
	คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- ร่วมกิจกรรมของกลุ่ม อุตสาหกรรม	- แสวงหาความร่วมมือกับ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
หนังและ ผลิตภัณฑ์หนัง	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่ม อุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
ผู้ผลิตเครื่องมือ แพทย์และ สุขภาพ	สมาชิก-ประชุมสามัญ วิสามัญ คณะกรรมการ-ร่วม บริหาร	- เป็นสมาชิก - ร่วมประชุม - ร่วมกิจกรรมของกลุ่ม อุตสาหกรรม	- ประชุมรับทราบนโยบาย - ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง - แสวงหาความร่วมมือกับ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมภายในกลุ่มอุตสาหกรรมทุกกลุ่ม เป็นไปตามข้อบังคับของกลุ่มอุตสาหกรรม ทั้ง 9 กลุ่มอุตสาหกรรมมีข้อบังคับที่คล้ายคลึงกัน โดยสมาชิกของกลุ่มอุตสาหกรรม มีบทบาทและหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับ โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมต้องแจ้งรายชื่อผู้มีอำนาจเต็มที่ จะเข้าร่วมประชุมสามัญกับกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการกลุ่ม และคณะกรรมการกลุ่ม จะทำหน้าที่ในการร่วมบริหาร โดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติตาม ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมในการประเมิน โดยส่วนใหญ่เน้นการร่วมตัดสินใจภายในกลุ่มอุตสาหกรรม คณะกรรมการแต่ละชุดจะมีการกำหนดกิจกรรมขึ้น เพื่อให้สมาชิกมีส่วนร่วมปฏิบัติตาม เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ในกลุ่ม

สำหรับกระบวนการหรือขั้นตอนการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม จะเริ่มต้นจากการมีสมาชิกภาพ คือ สมัครเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยสมาชิกกลุ่มต้องชำระค่าสมาชิกและร่วมประชุมสามัญประจำปี สมาชิกที่ได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการกลุ่มจะมีหน้าที่ในการประชุมและบริหารกลุ่มตามวาระที่กำหนดขึ้น ส่วนสมาชิกทั่วไปจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของกลุ่มจากหน้าเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์หากมีประเด็นที่สนใจ ก็เข้าร่วมกิจกรรมตามที่ได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์

การมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์ เป็นการจัดกลุ่มที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้กำหนดขึ้น โดยให้กรรมการจากกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นตัวแทนสมาชิกมีหน้าที่เข้าร่วมประชุมสามัญประจำปี เพื่อเลือกกรรมการคลัสเตอร์ ซึ่งคณะกรรมการคนหนึ่งได้รับเลือกเป็นประธานคลัสเตอร์ทำหน้าที่กำหนดวาระประชุมในการบริหารคลัสเตอร์ อย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง และมีหน้าที่ในการกำหนดกิจกรรม เพื่อให้สมาชิกคลัสเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมตามความเกี่ยวข้องกับธีมของกิจกรรมที่กำหนดขึ้น

ตารางที่ 4.6 การสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสมาชิกคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์กับหน่วยงานภายนอก

กลุ่มอุตสาหกรรม	หน่วยงานภายนอก	รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงาน ภายนอก
เครื่องนุ่งห่ม	<u>ภาครัฐ</u> - กรมส่งเสริม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม - สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย - มหาวิทยาลัย <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - การเจรจาต่อรองทางการค้า - การสร้างแบรนด์ - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ
สิ่งทอ	<u>ภาครัฐ</u> - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - สถาบันการศึกษา - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - การเจรจาเรื่องสิทธิประโยชน์ทางการค้า - การร่วมจัดการอุปสรรค - การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสิ่งทอ - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	<u>ภาครัฐ</u> - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงอุดมศึกษาฯ <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - การแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ - การเผยแพร่นวัตกรรม - รับคำแนะนำเกี่ยวกับสารหรือตัวยาที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ผสมในผลิตภัณฑ์ - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

กลุ่มอุตสาหกรรม	หน่วยงานภายนอก	รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงาน ภายนอก
	- ธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ	
รองเท้า	<u>ภาคเอกชน</u> - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงอุดมศึกษาฯ <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย - ธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - การร่วมนิทรรศการและงานแสดงสินค้า - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ
อัญมณีและเครื่องประดับ	<u>ภาครัฐ</u> - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงแรงงาน - กระทรวงการคลัง - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย <u>ภาคเอกชน</u> - สมาคม ชมรม มูลนิธิ สถาบันเกี่ยวกับอัญมณีและเครื่องประดับ - ธนาคารพาณิชย์ อื่นๆ	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - งานแสดงสินค้าทั้งไทยและต่างประเทศ - ประสานนโยบายกับการท่องเที่ยว - งานแสดงสินค้า - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ
หัตถอุตสาหกรรม	<u>ภาครัฐ</u> - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงอุดมศึกษาฯ <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย - ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - งานแสดงสินค้าทั้งไทยและต่างประเทศ - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

กลุ่มอุตสาหกรรม	หน่วยงานภายนอก	รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงาน ภายนอก
เครื่องสำอาง	<u>ภาครัฐ</u> - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ - กระทรวงอุตสาหกรรม <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย - ธนาคารพาณิชย์ อื่น ๆ	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - งานแสดงสินค้าทั้งไทยและต่างประเทศ - งานเผยแพร่นวัตกรรม - ร่วมงานแฟชั่นโชว์ - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ
หนังและผลิตภัณฑ์หนัง	<u>ภาครัฐ</u> - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงแรงงาน - กระทรวงการคลัง - ธนาคารแห่งประเทศไทย <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - งานแสดงสินค้าทั้งไทยและต่างประเทศ - ร่วมประสานนโยบายสมาคมเครื่องหนังไทย - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ
ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ	<u>ภาครัฐ</u> - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงอุดมศึกษาฯ - กระทรวงอุตสาหกรรม <u>ภาคเอกชน</u> - ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย - ธนาคารพาณิชย์ อื่น ๆ	- การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - งานแสดงสินค้าทั้งไทยและต่างประเทศ - การเผยแพร่นวัตกรรม - การเสนอแนะด้านธุรกรรมการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นได้ว่า หน่วยงานภายนอกที่กลุ่มอุตสาหกรรม และคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ติดต่อประสานงานด้วย มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะอุตสาหกรรม กล่าวคือ อุตสาหกรรมที่เน้นการ

ผลิตจะติดต่อกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหลัก ส่วนอุตสาหกรรมที่เน้นการตลาดจะติดต่อกับกระทรวงพาณิชย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกเป็นหลัก

รูปแบบการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก ทุกอุตสาหกรรมที่เป็นสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่นไลฟ์สไตล์ ใช้รูปแบบการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยเห็นว่าการมีส่วนร่วมของคลัสเตอร์ และกลุ่มอุตสาหกรรมที่ตนเป็นสมาชิกล้วนติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ ภายใต้ขอบข่ายความสัมพันธ์ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้กลไกกลุ่มอุตสาหกรรมและคลัสเตอร์เป็นช่องทางประสานนโยบายของรัฐไปยังธุรกิจเอกชน การส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์เป็นนโยบายของรัฐที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ขณะเดียวกันผู้ประกอบการธุรกิจต่างก็ตระหนักถึงภัยคุกคามการดำเนินธุรกิจที่มาจากการแข่งขันทางการค้า และนโยบายเศรษฐกิจของตลาดโลก และประเทศที่มีอิทธิพลทางการค้าโลก

ดังนั้น การร่วมมือกันของกลุ่มธุรกิจย่อมเป็นกลไกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจเองด้วย การที่ผู้ประกอบการจะได้รับประโยชน์ หรือ ผลที่คาดหวังจากการเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำของสมาชิกแต่ละรายในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ที่จะสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศที่ได้หรือช่องทางธุรกิจที่สนับสนุนการค้าดำเนินธุรกิจ

ตารางที่ 4.7 การสังเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นสมาชิกคลัสเตอร์แพชั่น และไลฟ์สไตล์

กลุ่มอุตสาหกรรม	ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ
เครื่องนุ่งห่ม	สมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นตัวแทนของผู้ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมมีจิตอาสาเข้ามาพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งของคลัสเตอร์แต่คลัสเตอร์ไม่มีทุนการมีส่วนร่วมยังมีน้อย การพัฒนาการมีส่วนร่วมในคลัสเตอร์ ต้องคิดกิจกรรมที่เข้าถึงงาน
สิ่งทอ	ระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกทั้งภายในกลุ่มอุตสาหกรรม คลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์และหน่วยงานภายนอกอยู่ในระดับน้อยมาก คณะกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมควรมีภาวะผู้นำชักจูงให้สมาชิกร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	การมีส่วนร่วมในกลุ่มอุตสาหกรรม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีอย่างเข้มข้น เนื่องจากภายในอุตสาหกรรมเสริมอาหารมีการแข่งขันที่มีแนวโน้มรุนแรงมีการเล่นสงครามราคา อาจส่งผลทำให้ผู้ประกอบการรายเล็กไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้ รวมมาตรฐานการผลิตที่สมาชิกในกลุ่มฯต้องร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแก้ไข
รองเท้า	ด้านการแข่งขันในตลาดการส่งออกสูญเสียให้เวียดนาม จึงต้องหาและสร้างช่องทางจำหน่ายเพิ่มขึ้น แนวทางการดำเนินกิจกรรมของคลัสเตอร์แพชั่นและไลฟ์สไตล์น่าจะเป็นช่องทางหนึ่งในการผลักดันอุตสาหกรรมรองเท้าของไทย

กลุ่มอุตสาหกรรม	ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ
อัญมณีและเครื่องประดับ	การทำคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ให้ประสบความสำเร็จต้องเชื่อมโยงกับสมาชิกในกลุ่มคลัสเตอร์ด้วยกิจกรรมและการสื่อสารที่เหมาะสม
หัตถอุตสาหกรรม	การดำเนินกิจกรรมของคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ สามารถสนับสนุนความเติบโตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องไปในทิศทางที่เป้าหมาย และนโยบายของภาครัฐ เมื่อได้รับการสนับสนุนในทุกด้านอย่างเหมาะสม
เครื่องสำอาง	การเป็นสมาชิกในคลัสเตอร์แฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ช่วยให้สมาชิกภายในกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอางสามารถเพิ่มขยายกิจกรรมข้ามไปสู่กลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ ผ่านการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน
หนังและผลิตภัณฑ์หนัง	การมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนังอยู่ในระดับแน่นแฟ้นมาก ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ นโยบายของรัฐยังสามารถกระตุ้นการเจริญเติบโตของกลุ่มได้อีก
ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ	การเพิ่มจำนวนสมาชิกของกลุ่มฯ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้การผลักดันภารกิจต่าง ๆ ของกลุ่มฯ ให้ลุล่วงสำเร็จได้ การร่วมเข้าเป็นสมาชิกในคลัสเตอร์เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ดึงดูดให้บริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องมือแพทย์และสุขภาพสนใจสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และสุขภาพ

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมได้ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ถึงการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในคลัสเตอร์เกิดความร่วมมือกันในโซ่อุปทานของคลัสเตอร์ รวมถึงภายในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมส่งผลสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมของประเทศไทย